

Journal of Sustainable Social Development

Vol. 2 No. 2 March - April 2024

ISSN : 3027-7205 (Online)

Journal of Sustainable Social Development

ISSN 3027-7205 (Online)

ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 มีนาคม - เมษายน 2567

Vol. 2 No. 2 March – April 2024

Journal of Sustainable Social Development เป็นวารสารวิชาการ ราย 2 เดือน กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 6 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม - กุมภาพันธ์ (เผยแพร่ทาง เว็บไซต์ 28 กุมภาพันธ์) ฉบับที่ 2 มีนาคม - เมษายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 เมษายน) ฉบับ ที่ 3 พฤษภาคม - มิถุนายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 มิถุนายน) ฉบับที่ 4 กรกฎาคม - สิงหาคม (เผยแพร่ทาง เว็บไซต์ 30 สิงหาคม) ฉบับที่ 5 กันยายน - ตุลาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ตุลาคม) ฉบับที่ 6 พฤศจิกายน - ธันวาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ธันวาคม) มีวัตถุประสงค์ เพื่อเผยแพร่บทความวิจัย และบทความวิชาการ แก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ และนักศึกษา ด้านศาสนา ปรัชญา นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสน ศาสตร์ ภาษาศาสตร์ การศึกษาเชิงประยุกต์ รวมถึงสหวิทยาการอื่นๆ

บทความที่ได้รับการพิจารณาให้ตีพิมพ์เผยแพร่ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) 3 ท่าน พิจารณาตีพิมพ์บทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ทัศนะ และ ความคิดเห็น ที่ปรากฏในบทความ **Journal of Sustainable Social Development** ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือเป็นทัศนะของกอง บรรณาธิการ **Journal of Sustainable Social Development** ไม่สงวนลิขสิทธิ์การคัดลอก แต่ให้อ้างอิง แสดงที่มา

Journal of Sustainable Social Development this is an academic journal, one month Publication schedule to 6 issues per year Issues 1 -February (Website published on 28 February) Issues 2 March - April (Website published on 30 April) Issues 3 May - June (Website published on 30 June) Issues 4 July - August (Website published on 30 August) Issues 5 September - October (Website published on 30 October) Issues 6 November - December (Website published on 30 December). Objectives to publish research articles and academic articles for researchers, academeics, faculty, and students including religion, philosophy, law, political science, public administration, linguistics, applied studies, and other interdisciplinary areas.

Articles to be considered for publication to passed the consideration at 3 peer reviews in the consideration of publishing articles in both Thai and English

Views and opinions contained in the articles as **Journal of Sustainable Social Development**, it is the responsibility of the author of the article and is not regarded as the viewpoint of the editorial teams as **Journal of Sustainable Social Development**, copyright in not reserved, bur provides references of attribution.

กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 6 ฉบับ

ฉบับที่ 1 มกราคม - กุมภาพันธ์ (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 28 กุมภาพันธ์)

ฉบับที่ 2 มีนาคม - เมษายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 เมษายน)

ฉบับที่ 3 พฤษภาคม - มิถุนายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 มิถุนายน)

ฉบับที่ 4 กรกฎาคม - สิงหาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 สิงหาคม)

ฉบับที่ 5 กันยายน - ตุลาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ตุลาคม)

ฉบับที่ 6 พฤศจิกายน - ธันวาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ธันวาคม)

Publication schedule to 6 issues per year

Issues 1 January - February (Website published on 28 February)

Issues 2 March - April (Website published on 30 April)

Issues 3 May - June (Website published on 30 June)

Issues 4 July - August (Website published on 30 August)

Issues 5 September - October (Website published on 30 October)

Issues 6 November - December (Website published on 30 December)

เกณฑ์การพิจารณาและคัดเลือกบทความ

บทความแต่ละบทความจะได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสาร (Peer Review) 3 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการ ก่อนตีพิมพ์ โดยการพิจารณาบทความจะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบข้อมูลของผู้เขียนบทความ เช่น ชื่อหรือประวัติการทำงาน และผู้เขียนบทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความ (Double-Blind Peer Review)

บทความที่ส่งมาขอเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความของวารสาร และต้องให้เป็นไปตามรูปแบบที่กำหนดไว้

บรรณานุกรมและความคิดเห็นของผู้เขียนบทความ ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือบรรณานุกรมหรือความคิดเห็นของกองบรรณาธิการ

Criteria for consideration and selection the articles

Each article will be reviewed by a journal review committees by 3 peer reviews to specialize in a related field, and have received editorial approval prior to publication, are considered in format to the reviewer does not know into the author's information such as, name or work history, and the author, name of the peer review to reviewed the article is unknown. (Double-Blind Peer Review). An article submitted for publication in a journal must not be published, or is being considered by a qualified person for publication in another journal, the author of the article must comply with the journal's article nomination guidelines and must be in accordance with the prescribed format.

The opinions of the article's authors are the responsibility of their authors, and not the responsibility of the editors.

ค่าธรรมเนียมการเผยแพร่

วารสารไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมบทความ

ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความสมบูรณ์ของบทความตามคำแนะนำสำหรับผู้เขียน โดยต้องปฏิบัติตามกติกากองบรรณาธิการวารสารขอสงวนสิทธิ์ในการปฏิเสธการตีพิมพ์ ดังต่อไปนี้

1. หากบทความมีความซ้ำซ้อนมากกว่า 20% จากการตรวจสอบของ CopyCatch จาก thaijo
2. ผู้เขียนไม่ปฏิบัติตามรูปแบบของวารสาร
3. บทความไม่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ หรือ
4. ไม่แก้ไขบทความตามข้อเสนอแนะตามระยะเวลาที่กำหนด (1 เดือน หลังการแจ้งของบรรณาธิการ)

Publication fee

The journal does not charge fees for articles.

The author must verify the completeness of the article according to the author's instructions. If you don't follow the rules, The journal's editorial reserves the right to refuse publication.

1. If the article is duplicated more than 20% of CopyCatch from thaijo
2. The author does not follow the format of the journal
3. The article is not considered by experts or
4. The article is not edited as suggested. within the specified period (1 month after the editor's notification)

กระบวนการพิจารณาบทความจากผู้ทรงคุณวุฒิ

วารสารมีกระบวนการประเมินคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิก่อนตีพิมพ์ โดยบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้องจำนวน 3 ท่าน ในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer-review) ทั้งนี้บทความจากผู้นิพนธ์ภายในจะได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหน่วยงานที่จัดทำวารสาร ส่วนบทความจากผู้นิพนธ์ภายนอกจะได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายใน หรือนอกหน่วยงานที่จัดทำวารสารที่มีความเชี่ยวชาญในสาขา และไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับผู้นิพนธ์

Process for considering articles from experts

The journal has a quality assessment process from experts before publication. Articles published in the journal have been reviewed by 3 experts in related fields in a double blind peer-review manner. Articles from internal authors will be considered by experts outside the unit. Journal work Articles by external authors will be reviewed by internal experts, or outside the organization that produces journals that have expertise in the field and has no conflict of interest with the author.

เจ้าของ

บริษัท เป็นเลิศ 1990 จำกัด

555/70 หมู่ 10 ตำบลศิลา อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000

https://so16.tci-thaijo.org/index.php/J_SSD/index

E-mail: journalssd2024@gmail.com

Owner

Excellent 1990 Company Limited

555/70 Moo. 10, Sila Subdistrict, Mueang District, Khon Kaen Province 40000

https://so16.tci-thaijo.org/index.php/J_SSD/index

E-mail: journalssd2024@gmail.com

บรรณาธิการ

Editor

ดร.อดิศร นันคำจอร์

Dr. Adisorn Nankhamjorn

บริษัท เป็นเลิศ 1990 จำกัด

Excellent 1990 Company Limited

journalssd2024@gmail.com

กองบรรณาธิการ

Editorial Department

รศ.ดร.รัตนะ ปัญญาภา

Associate Professor Dr. Rattana Panyapa

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Ubon Ratchathani Rajabhat University

rattana.p@ubru.ac.th

รศ.ดร.วินิจ ฝาเจริญ

Assoc. Prof. Dr. Winit Pharcharauen

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

Maejo University

winit.phacharuen@gmail.com

ผศ.ดร.สัญญา เคนาภูมิ

Asst. Prof. Dr. Sanya Kenaphum

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Maha Sarakham Rajabhat University

zumsa_17@hotmail.com

ผศ.ดร.ปัญญา คล้ายเดช

Asst. Prof. Dr. Panya Klaydesh

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

panya7429@gmail.com

ดร.สมพงษ์ เกษานุช

Dr. Sompong Kesanuch

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

Rajamangala University of Technology

Suvarnabhumi

sompongek@gmail.com

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความ

(Peer Review)

รศ.ดร.โชติ บดีรัฐ

Associate Professor Dr. Chot Bodeerat

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Pibulsongkram Rajabhat University

chotbodeerat@psru.ac.th

ผศ.ดร.ภูมิภควัชร ภูมิพงศ์คชสร

Asst. Prof. Dr. Phumphakhawat

Phumphongkhochasorn

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Rajamangala University of Technology

Rattanakosin

phumphakhawat.ps@gmail.com

ผศ.ดร.เสกสรรค์ สนวา

Asst. Prof. Dr. Seksan Sanwa

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

Roi Et Rajabhat University

seksan@reru.ac.th

ผศ.ว่าที่ร้อยตรี ดร.สุริยะ หาญพิชัย

Asst. Prof. Acting Sub Lt. Dr. Suriya

Hanphichai

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Thepsatri Rajabhat University

hanpichai@gmail.com

ผศ.ดร.สมศักดิ์ จันทน์พ่อง

Asst. Prof. Dr. Somsak Chanphong

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Bangkok Thonburi University

somsak.cha@bkkthon.ac.th

ผศ.ดร.เกศสุดา โภคานิตย์

Asst. Prof. Dr. Kessuda Phokanit

ผศ.ดร.กุลจิรา รักษนุช

Asst. Prof. Dr. Kuljira Raksanakhon

ผศ.ธนพัทธ์ จันทน์พัฒน์พงศ์

Asst. Prof. Thanapat Janpipatpong

ดร.ลักขณา อินทร์บึง

Dr. Lakkhana Inbueng

ดร.ปานวัฒน์ กิตติกรวรานนท์ รัตนพิมลพลแสน

Dr. Panuwat Kittikornwaranon
Rattanaphimonphonsaen

ผู้จัดการวารสาร

นางสาวแพรวพรรณ ประจักษ์โก

Miss. Praewpan Prajakko

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

Chaiyaphum Rajabhat University
kate_2523@windowslive.com

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

North Bangkok University
kuljira.ra@northbkk.ac.th

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

Chiang Rai Rajabhat University
janpipatpong.t@gmail.com

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Northeastern University
luckkhana.inb@neu.ac.th

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Northeastern University
art.panuwat072@gmail.com

บริษัท เป็นเลิศ 1990 จำกัด

Excellent 1990 Company Limited
journalssd2024@gmail.com

สารบัญ Table of Contents

บทความ Articles

- ➔สภาพการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาตามหลักบุญกิริยา วัตถุ 3 สังกัด
สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษของจังหวัดชัยนาท 1
- Conditions of Participatory Academic Administration in Educational
Institutions According to the Merit-Making Principles of 3 , Under the Special
Education Administration Office of Chainat Province**
- รัตน์กรณ์ พิมพ์พิลัย
Ratnakhon Phimpilly
- ➔หลักบริบทอธิปไตยธรรมกับพฤติกรรมทางการเมือง 15
- Principles of Context Aparihaniyadhamma and Political Behavior**
- ภาณุวัฒน์ นามลิตธี
Phanuwat Nammasid

ภาคผนวก Appendix

28

สภาพการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา
สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษของจังหวัดชัยนาท
**Conditions of participatory academic administration of educational
institutions under the Special Education Administration Office
of Chainat Province.**

รัตนกรณ์ พิมพ์พิลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
Ratnakhon Phimphily
Chandrakasem Rajabhat University, Thailand
E-mail1: ratnkrn12@gmail.com

Received: March 2, 2024; Revised: March 29, 2024; Accepted: March 31, 2024

บทคัดย่อ

การบริหารการศึกษาก็เป็นเรื่องสำคัญเช่นเดียวกัน เนื่องจากการศึกษามีส่วนช่วยในการที่ช่วยพัฒนาคนในชาติทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม เพื่อให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การวางแผนการศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาถึงงานและบทบาทของการศึกษาให้ครอบคลุมทุกด้าน วัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ 2) เพื่อเสนอแนวการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน ระหว่างวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยภาพรวม มีระดับการปฏิบัติเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน รองลงมาคือ ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า แนวทางการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผู้บริหาร ครูและบุคลากร ประกอบด้วย 1) ผู้บริหาร ครูและบุคลากร ควรเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้มีส่วนร่วมในการทำงาน แสดงความยินดี ยอมรับเห็นชอบในการทำงานซึ่งกันและกัน 2) ผู้บริหาร ครูและบุคลากร ควรมีการช่วยเหลือ เพื่อพัฒนางานให้ประสบความสำเร็จ และ 3) การอบรมจิตใจ ผู้บริหาร ครูและบุคลากร ควรมีการฝึกอบรมพัฒนา มีการรับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงาน การให้คำแนะนำ ให้ความรู้แก่ผู้ร่วมปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของงาน

ข้อค้นพบจากการวิจัยนี้ คือ การบริหารวิชาการแบบมีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการต่าง ๆ โดยการให้ทาน การเสียสละ การเอื้อเฟื้อ การแบ่งปัน การให้ทานด้วยจิตใจที่ดีงาม การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการโดยการประพุดิสุจริต การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ โดยการฝึกอบรมพัฒนาจิตใจ พัฒนาปัญญา การฟัง การอ่าน การรับข่าวสารข้อมูลเรื่องราวที่ดีงามและเป็นประโยชน์ต่อการทำงาน

สรุปโดยย่อ การบริหารวิชาการแบบมีส่วนร่วม โดยภาพรวม มีระดับการปฏิบัติเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ส่วนแนวทางการบริหารวิชาการแบบมีส่วนร่วม ของสถานศึกษา ต้องมีการแสดงความยินดี ยอมรับเห็นชอบในการทำงานซึ่งกันและกัน การรักษาศีล ผู้บริหาร ครูและบุคลากร ควรมีการฝึกอบรมพัฒนาการรับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงาน

คำสำคัญ : การบริหารวิชาการ; สถานศึกษา; แบบมีส่วนร่วม

Abstract

Educational administration is also important. This is because education helps to develop people in the nation intellectually, emotionally, and socially so that they can live happily with others. In planning education, it is necessary to consider the work and role of education to cover all aspects. Objectives of the research 1) To study the conditions of participatory academic administration in educational institutions. Under the Office of Special Education Administration 2) To propose guidelines for participatory academic administration of educational institutions. Under the Office of Special Education Administration

research model It is a mixed methods research. During quantitative research Using survey research methods.

The research results according to objective number 1 found that the condition of participatory academic administration of educational institutions. Under the Office of Special Education Administration, overall, the average level of practice is at a high level. and when classified into each aspect The aspect with the highest average was teaching and learning management, followed by supervision within the educational institution. There is a high level of practice. As for the development of educational institution curriculum and educational measurement and evaluation There is a high level of practice. has the lowest average

The research results according to objective number 2 found that the educational institution's participatory academic administration approach Under the Office of Special Education Administration, administrators, teachers, and personnel consist of 1) administrators, teachers, and personnel. There should be opportunities for others to participate in the work. congratulate Accept and approve of each other's work. 2) Administrators, teachers and personnel There should be help. to develop work to be successful and 3) training the minds of administrators, teachers and personnel There should be training and development. There is information that is useful for work. giving advice Provide knowledge to coworkers To achieve the objectives of the work

The findings from this research are participatory academic administration. Participating in the administration of various academic affairs by giving alms, sacrificing, being generous, sharing, giving alms with a good heart. Participation in academic administration by behaving honestly Participation in academic administration By training to develop the mind, develop intelligence, listening, reading, receiving news and information that is good and beneficial to work.

Brief summary: Overall, participatory academic administration has an average level of practice at a high level. The aspect with the highest average is the teaching and learning aspect. and educational measurement and evaluation There is a high level of practice. has the lowest average As for the educational institution's participatory academic administration guidelines, there must be congratulations. Accept and approve of each other's work, maintain precepts, administrators, teachers, and personnel. There should be training to develop the ability to receive information that is beneficial to work.

Keywords: academic administration; educational institution; Participatory type

บทนำ

การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้เป็นแนวทางในการบริหาร การทำงานต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่าย หลายหน่วยงาน การมีส่วนร่วมในการทำงานไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ลงมือกระทำการโดยตรงยังสามารถเป็นผู้ที่ให้ข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็น การบริหารเพื่อให้เกิดคุณภาพทั้งในด้านผลผลิต กระบวนการจัดการ และปัจจัยต่าง ๆ เป็นการพัฒนาการจัดการศึกษา ทั้งระบบ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เพราะต้องเป็นผู้นำและประสานความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่มีความสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ในเรื่องการเรียนการสอน และการเรียนรู้ รวมทั้งประสานสัมพันธ์ ระดมและจัดสรรทรัพยากร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สุพล วังสินธุ์, 2545) การบริหารแบบมีส่วนร่วมจะให้ความสำคัญในเรื่องของคนและงาน ควบคู่กันไป สถานศึกษาต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย การทำงานเปิดโอกาสเพื่อให้ผู้ร่วมงานได้ทราบข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ ร่วมกันแสดงความคิดเห็น ร่วมกันวางแผน ร่วมกันทำ สอดคล้องกับ จันทราณี สงวนนาม (2553) กล่าวว่าการบริหารแบบมีส่วนร่วมเป็นการจูงใจให้ผู้มีส่วนร่วมปฏิบัติงานในองค์กรได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมรับผิดชอบ และร่วมมือในการพัฒนาองค์กรที่ปฏิบัติอยู่ด้วยความเต็มใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานขององค์กร ทำให้เกิดผลดีกับสถานศึกษา

สำหรับปัญหาด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการศึกษา การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการนิเทศภายในสถานศึกษา เนื่องด้วยจำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีน้อย แต่มีภาระงานที่ได้รับมอบหมายมีจำนวนมาก และการบริหารจัดการด้านการเรียนการสอน งานวิชาการที่ต้องอาศัยความร่วมมือกันของผู้บริหารสถานศึกษา ครูการศึกษาพิเศษ ครูและบุคลากรทางการศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการ

จำเป็นของคนพิการและผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่จังหวัดชัยนาท และรองรับผู้รับบริการที่มีความต้องการและความจำเป็นในการจัดการศึกษาพิเศษทั่วภาคกลาง

จากปัญหาและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะของครูผู้สอนในสถานศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษของจังหวัดชัยนาท เกี่ยวกับการบริหารวิชาการแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะเป็นข้อมูลสำคัญในการพัฒนารูปแบบการบริหารและการจัดการศึกษา เป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารวิชาการแบบมีส่วนร่วมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษาต่าง ๆ ที่จะนำข้อมูลสารสนเทศที่ได้จากการวิจัยนี้ นำไปใช้เพื่อพัฒนาปรับปรุง พัฒนาสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จ ทางด้านการบริหารวิชาการแบบมีส่วนร่วม ของสถาบันการศึกษาของตนเกิดการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร เกิดประสิทธิผลกับผู้เรียน และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษของจังหวัดชัยนาท
2. เพื่อเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษของจังหวัดชัยนาท

ทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม

ความหมายของการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม

การบริหารงานวิชาการเป็นหลักของการบริหารการศึกษาเพราะเป็นส่วนงานที่ดำเนินการกับผลผลิตทางการศึกษา คือ ผู้เรียน ถือเป็นงานสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาต้องบริหารให้เกิดประสิทธิภาพเป็นตัวชี้วัดความสามารถของการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง

จักรกฤษ วิชา (2548) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

หวน พินธุพันธ์ (2549) ได้กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการปรับปรุงการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน ทั้งนี้ต้องมียุทธศาสตร์ประกอบในหลาย ๆ ด้าน อาทิ ต้องมีการควบคุมดูแลการจัดอุปกรณ์การเรียนการสอน การจัดแบบเรียน การจัดคู่มือครู เผยแพร่งานวิชาการ การวิจัยค้นคว้า ตลอดจนจนถึงการนิเทศ

สันติ บุญภิรมย์ (2552) ให้ความหมาย การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการ การดำเนินงาน หรือกิจกรรมต่าง ๆ ทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน การปรับปรุงพัฒนาการเรียน การสอนให้มีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตร ดังนั้น ผู้บริหารต้องบริหารงาน วิชาการอย่างเป็นระบบร่วมกับครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งผลให้นักเรียนมีคุณภาพตามที่ต้องการ

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ได้ให้ความหมายของงานวิชาการว่า หมายถึง เป็นการ จัดกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีคุณภาพ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน กระบวนการหรือวิธีการดำเนินการที่เกิดจากการร่วมมือระหว่างผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ และครูผู้สอน มีส่วนร่วมในการดำเนินการ ในการปฏิบัติงาน และทำกิจกรรม ร่วมกัน โดยมีเป้าหมายและผลประโยชน์ร่วมกัน ดังนี้

1. มีส่วนร่วมในการปรึกษา เป็นขั้นตอนที่ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มงานบริหารวิชาการ และครูผู้สอน เข้ามามีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือ เพื่อค้นหาปัญหา และสาเหตุของปัญหาภายในโรงเรียน ตลอดจนกำหนด ความต้องการ และการลำดับความต้องการของโรงเรียน
2. มีส่วนร่วมวางแผน เป็นขั้นตอนที่ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มงานบริหารวิชาการ และครูผู้สอน เข้ามา มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงาน กำหนดกลยุทธ์ และเป้าหมายของการดำเนินงาน
3. มีส่วนร่วมตัดสินใจ เป็นขั้นตอนที่ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ และครูผู้สอน เข้ามามี ส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ร่วมตัดสินใจในการทำกิจกรรม ดำเนินงาน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
4. มีส่วนร่วมปฏิบัติ เป็นขั้นตอนที่ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ และครูผู้สอน เข้ามามีส่วน ร่วมในการปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้ร่วมกัน
5. มีส่วนร่วมติดตามและประเมินผล เป็นขั้นตอนที่ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ และ ครูผู้สอน เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน
6. การมีส่วนร่วมปรับปรุงและพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ และ ครูผู้สอน เข้ามามีส่วนร่วมปรับปรุงและพัฒนา

จากแนวคิดและทฤษฎีของการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม สรุปได้ว่า การบริหารงาน วิชาการแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การปฏิบัติงานด้านการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากร และกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน ทั้งทางด้านการแสดง ความ คิดเห็น การตัดสินใจ การวางแผน การปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ หรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิด ขึ้นกับการบริหารงานวิชาการ

ขอบข่ายงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม

กระทรวงศึกษาธิการ (2550) ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ในการบริหารวิชาการสำหรับสถานศึกษา ไว้ดังนี้ การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น การวางแผนงานด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ส่วนขอบข่ายงานวิชาการข้างต้น ในงานที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา มี 5 งาน ดังนี้ 1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2. การจัดการเรียนการสอน 3. การวัดและประเมินผลการศึกษา 4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และ 5. การนิเทศภายในสถานศึกษา

1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ได้กำหนดให้มีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทยความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ และให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานจัดทำสาระของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ รวมถึงจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละกลุ่มเป้าหมายโดยให้สถานศึกษาพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

2) การจัดการเรียนการสอน

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กล่าวถึง หลักในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 มีรายละเอียดในการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำประมวลผลการสอน การจัดทำแผนการเรียน การจัดทำตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การสอนซ่อมเสริม การเลือกตำราเรียน และการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ โดยการปฏิบัติงานนั้นผู้บริหาร ครู และกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานทั้งทางด้านการแสดงความคิดเห็น การตัดสินใจ ความรับผิดชอบ การวางแผน การปฏิบัติงาน ตลอดจนการประเมินผลเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอน

3) การวัดและประเมินผลการศึกษา

จากแนวทางในการปฏิบัติในด้านการวัดผลประเมินผลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ผู้บริหารจะต้องดำเนินการวางแผนและกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลร่วมกับครู โดยฝ่ายวิชาการให้คำปรึกษาแนะนำแก่ครูเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปตามแนวทางของหลักสูตรและวัดผลและประเมินผลเป็นไปตามสภาพจริง รวมทั้งการจัดอบรมให้ครูมีความรู้ความสามารถในการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผล และควบคุมติดตามการประเมินผลและนำผลการประเมินมาพัฒนากระบวนการเรียนการสอน

4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษามีความสำคัญและความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ปฏิบัติการในสถานศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูจะต้องมีความรู้เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพราะเป็นวิธีการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สุกัน เทียนทอง (2546) ได้กล่าวถึงการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษาว่า การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษามีขอบเขตอยู่ที่การแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาศักยภาพให้ครูมีความเป็นผู้เชี่ยวชาญปฏิบัติหน้าที่โดยใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้ครูสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และให้สามารถศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้อย่างสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 มาตรา 24 (5) ที่ให้สถานศึกษาส่งเสริมให้ครูผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ มาตรา 67 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยมีครูเป็นผู้ปฏิบัติการวิจัย เรียกว่า ครูนักวิจัย (Teacher as Researcher) ซึ่งจะต้องมีพันธกิจ (Mission) ที่จะต้องค้นหาคำตอบเพื่อแก้ปัญหาต่อไป กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดแนวทางในการปฏิบัติการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาดังนี้ ศึกษาวิเคราะห์วิจัยการบริหารจัดการและการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการในภาพรวมของสถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูศึกษามาวิเคราะห์วิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ให้แก่กลุ่มสาระการเรียนรู้ ประสานความร่วมมือในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยตลอดจนการเผยแพร่ผลงานการวิจัยหรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และงานวิชาการกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัว องค์กรหน่วยงานและสถาบันอื่น

5) การนิเทศภายในสถานศึกษา

การนิเทศการศึกษาเป็นแนวทางในการช่วยเหลือผู้สอนและบุคลากร ที่เกี่ยวข้องได้จัดการศึกษาให้บรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรและวิธีดำเนินการสอน การนิเทศเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ผู้บริหารใช้พัฒนางานวิชาการของโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ (2564) ได้กำหนดแนวทางในการปฏิบัติในการนิเทศการศึกษา ดังนี้ จัดระบบการนิเทศงานวิชาการ การเรียนการสอนภายในสถานศึกษา ดำเนินการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนในรูปแบบหลากหลายและเหมาะสมกับสถานศึกษา ประเมินผลการจัดระบบและการนิเทศการศึกษาใน

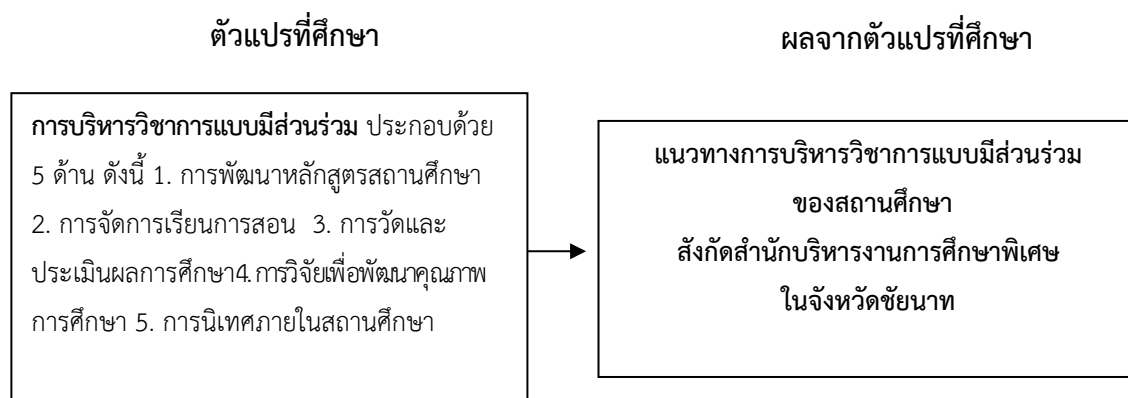
สถานศึกษา ติดตามประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนของสถานศึกษา และ 5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์การจัดระบบนิเทศ การศึกษาภายในสถานศึกษากับสถานศึกษาอื่นหรือเครือข่ายการนิเทศภายในเขตพื้นที่การศึกษา

บทบาทหน้าที่ของสำนักการบริหารงานการศึกษาพิเศษ

สำนักการบริหารงานการศึกษาพิเศษ เป็นสำนักตามกฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการ สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 โดยมีอำนาจหน้าที่ของสำนัก บริหารงานการศึกษาพิเศษ คือจัดทำ ข้อเสนอแนะนโยบายและแผนการจัดการศึกษาพิเศษเพื่อคนพิการ และ ผู้ด้อยโอกาส รวมทั้งประเมินและรายงานผล ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ และ ผู้ด้อยโอกาส จัดระบบสื่อสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับกองทุนการศึกษา สำหรับคนพิการ และผู้ด้อยโอกาส วิจัยและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของคน พิการและผู้ด้อยโอกาส ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการปฏิบัติงาน ร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย ตามพระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับงาน เลขานุการของคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาสำหรับคนพิการส่งเสริม สนับสนุน และประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการใน สถานศึกษา รวมทั้งประเมินและรายงานผลต่อ คณะกรรมการสนับสนุนให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดการ เรียนร่วมแก่คนพิการในเขตพื้นที่ รับผิดชอบอย่างทั่วถึงมีคุณภาพวิจัยและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และการเรียนรู้ของคน พิการผลิต วิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการจัดการศึกษาของ คนพิการ ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสรรเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกดำเนินการเกี่ยวกับงานธุรการ ของ กองทุนส่งเสริมสนับสนุนให้หน่วยงานทางการศึกษาสามารถผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล ครอบครัวยุวมชน องค์กร ชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ให้สามารถจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ได้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผู้วิจัยได้ออกแบบแนวทางการศึกษา โดยการศึกษาในทางภาคทฤษฎี ที่สอดคล้องกับการบริหารวิชาการในสถานศึกษา สามารถสรุปกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Research Methods) ระหว่างวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ จากแบบสอบถาม และวิจัยเชิงคุณภาพ แนวทางการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อสนับสนุนข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อให้ทราบแนวทางการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในจังหวัดชัยนาท จำนวน 4 โรงเรียน โดยมีผู้บริหารจำนวน 14 คน ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 340 คน ประชากรรวมทั้งสิ้น 354 คน (ข้อมูลประจำปีการศึกษา 2564)

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในจังหวัดชัยนาท จำนวน 4 โรงเรียน โดยผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบง่ายจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียนตามขนาด

ของโรงเรียนและสัดส่วนของประชากร โดยมีผู้บริหาร จำนวน 13 คน ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 181 คน กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 194 คน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. แบบสอบถาม โดยสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 4 แห่ง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษของจังหวัดชัยนาท โดยครอบคลุมเนื้อหาทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการศึกษา การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการนิเทศภายในสถานศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scales) มีตัวเลือก 5 ระดับ

โดยกำหนดให้คะแนน 5 หมายถึง มีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด คะแนน 4 หมายถึง มีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก คะแนน 3 หมายถึง มีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง คะแนน 2 หมายถึง มีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย คะแนน 1 หมายถึง มีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. แนวทางการสัมภาษณ์ (Interview guide) สำหรับการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษของจังหวัดชัยนาท

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามจำนวน 194 ชุด โดยกระจายกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในจังหวัดชัยนาท การเก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินการเก็บข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผล และเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ โดยสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ (Content Analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1) ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ 2) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ใช้สถิติวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทั้งโดยรวมและรายด้านตามแนวคิดเกณฑ์แปลความหมายของค่าเฉลี่ยวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย โดยยึดเกณฑ์ ดังนี้ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51–5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51–4.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ

มาก ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51–3.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51–2.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00–1.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด และ 3) การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ เพื่อนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ต่อแนวทางการบริหารวิชาการแบบมีส่วนร่วม ของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษของจังหวัดชัยนาท ซึ่งประกอบด้วย ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า แนวทางการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ในการปฏิบัติงาน และทำกิจกรรมร่วมกัน คือ มีส่วนร่วมในการปรึกษา วางแผน ตัดสินใจ ปฏิบัติ ติดตาม ประเมินผล ปรับปรุง และพัฒนา ซึ่งต้องอาศัยการให้ การเสียสละ การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้มีส่วนร่วมในการทำงาน การพลอยชื่นชมหรือแสดงความยินดี ยอมรับเห็นชอบในการทำงานของกันและกัน การประพฤติสุจริต มีความสัมพันธ์ที่ดี ไม่เบียดเบียนกัน มีการช่วยเหลือ บริการ ขวนขวายในกิจกรรมการทำงาน เพื่อพัฒนางานให้ประสบความสำเร็จ รวมทั้งต้องมีการฝึกอบรมพัฒนา มีการรับข่าวสารข้อมูลเรื่องราวที่ตึงาม และเป็นประโยชน์ต่อการทำงาน การให้คำแนะนำ ให้ความรู้แก่ผู้ร่วมปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของงาน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สภาพการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษของจังหวัดชัยนาท ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมมาใช้ในการบริหารวิชาการ โดยการมีส่วนร่วมในการปรึกษา วางแผน ตัดสินใจ ปฏิบัติ ติดตาม ประเมินผล ปรับปรุง และพัฒนา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ หรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับการบริหารวิชาการ ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความคิดเห็นต่อการนำหลักสูตรไปบริหารจัดการในการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระหนูกัน กตคุโณ (ฤวิเศษ) (2558)

ได้ทำการการศึกษาการสร้างบารมี ของชาวบ้านหนองแวงตอตั้ง ตำบลคึมชาด อำเภอนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัย พบว่า การสร้างบารมีประกอบด้วย ด้วยการให้ปันสิ่งของมีเป้าหมายระดับต้น คือ สิ่งที่ได้ในปัจจุบัน เป้าหมายระดับกลาง เป็นประโยชน์เมื่อละโลกนี้ไปแล้ว และเป้าหมายขั้นสูงสุด คือ การอยู่จบพรหมจรรย์ ไม่มีกิจที่จะต้องทำอีก

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ในการปฏิบัติงาน และทำกิจกรรมร่วมกัน คือ มีส่วนร่วมในการปรึกษา วางแผน ตัดสินใจ ปฏิบัติ ติดตาม ประเมินผล ปรับปรุง และพัฒนา ซึ่งต้องอาศัยการให้ การเสียสละ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้มีส่วนร่วมในการทำงาน การได้ชื่นชมหรือแสดงความยินดี ยอมรับเห็นชอบในการทำงาน ของกันและกัน การประพฤติสุจริต มีความสัมพันธ์ที่ดี ไม่เบียดเบียนกัน มีการช่วยเหลือ บริหาร ขวนขวายในกิจกรรมการทำงาน เพื่อพัฒนางานให้ประสบความสำเร็จ รวมทั้งต้องมีการฝึกอบรมพัฒนา มีการรับข่าวสาร ข้อมูลเรื่องราวที่ดั่งงามและเป็นประโยชน์ต่อการทำงาน การให้คำแนะนำ ให้ความรู้ แก่ผู้ร่วมปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของงาน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ จิตประสงค์ ทัศนะนันต์ (2564) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง “รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมยุคใหม่ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผล” ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมยุคใหม่ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผลมี 6 องค์ประกอบ ดังนี้ การบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมยุคใหม่ การมีส่วนร่วมโดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการบริหารงานวิชาการ การมีส่วนร่วมจากบุคคลทั้งภายในและภายนอกองค์กร การมีส่วนร่วมโดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการบริหารงานวิชาการ

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยเรื่อง สภาพการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษของจังหวัดชัยนาท ได้ผู้วิจัยพบองค์ความรู้ใหม่แสดงตามแผนภาพ ดังนี้

คำอธิบายขององค์ความรู้ใหม่

แนวทางการบริหารวิชาการแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย

1) การบริหารวิชาการแบบมีส่วนร่วมการเอื้อเพื่อเผื่อแผ่ คือ การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการต่าง ๆ โดยการให้ การเสียสละ การเอื้อเพื่อ การเผื่อแผ่ การแบ่งปัน การให้ทานด้วยจิตใจที่ดั่งงาม การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้มีส่วนร่วมในการทำงาน การอนุโมทนาส่วนบุญ โดยพลอยชื่นชมหรือแสดงความยินดี ยอมรับเห็นชอบในการทำงานของผู้อื่น การให้ทาน มีวัตถุประสงค์สำคัญในการคลายความตระหนี่ ลดความเห็นแก่ตัว ละลายความโลภในจิตใจมนุษย์ ส่งผลให้เกิดความใส สว่าง สะอาดของจิตใจขึ้นมา

2) การบริหารวิชาการแบบมีส่วนร่วมด้วยการประพาสสุจริต คือ การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการต่าง ๆ โดยการประพาสสุจริต การรักษาศีล มีความสัมพันธ์ที่ดี เกื้อกูล ไม่เบียดเบียนกัน การมีความอ่อนโยน สุภาพอ่อนน้อม ให้เกียรติกัน เคารพยกย่องท่านผู้มีความเป็นผู้ใหญ่ ผู้สูงด้วยคุณธรรมความดี การมีกิจกรรมทางดงาม ตามวัฒนธรรมประเพณี การช่วยเหลือ รับใช้ บริการ ขนขวายในกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อพัฒนางานให้ประสบความสำเร็จ

3) การบริหารวิชาการแบบมีส่วนร่วมด้วยการพัฒนาจิตใจ คือ การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการต่าง ๆ โดยการฝึกอบรมพัฒนาจิตใจ พัฒนาปัญญา การฟัง การอ่าน การรับข่าวสารข้อมูลเรื่องราวที่ดีงามและเป็นประโยชน์ต่อการทำงาน การให้คำแนะนำ ให้ความรู้แก่ผู้ร่วมปฏิบัติงาน ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของงาน

สรุป

สภาพการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษของจังหวัดชัยนาท ประกอบด้วย ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วน แนวทางการบริหารวิชาการแบบมีส่วนร่วม ของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ในการปฏิบัติงาน และทำกิจกรรมร่วมกัน คือ มีส่วนร่วมในการปรึกษา วางแผน ตัดสินใจ ปฏิบัติ ติดตาม ประเมินผล ปรับปรุง และพัฒนางานวิชาการ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1) ผู้บริหาร ครูและบุคลากร ควรร่วมกันปรับใช้ และพัฒนาในด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรและกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ ให้เกิดความสำเร็จด้านวิชาการ

2) ผู้บริหาร ครูและบุคลากร ควรร่วมกันนำการวิเคราะห์ผลการประเมิน เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เป็นแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการบริหารวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

3) ผู้บริหาร ครูและบุคลากร ควรร่วมกันพัฒนาการจัดทำรายงานผลการวัดและประเมินผลการศึกษาให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ

4) ผู้บริหาร ครูและบุคลากร ควรมีการติดตามประสานงานกับหน่วยงานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการนิเทศงานวิชาการ และการจัดเรียนการสอนของสถานศึกษา

5) ผู้บริหารควรให้การอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาในเรื่องพัฒนาการบริหารวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรศึกษาเรื่องการบริหารวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา ด้านอื่น ๆ
- 2) ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการบริหารวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา เช่น ภาวะผู้นำทางการบริหารวิชาการ การพัฒนาการบริหารวิชาการ การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมการเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). *คู่มือการบริหารโรงเรียนในโครงการพัฒนาการบริหารรูปแบบนิติบุคคล*. โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- จักรกฤษ วิชา. (2548). *เอกสารประกอบรายวิชาการบริหารงานวิชาการ*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่
- จันทรานี สงวนนาม. (2553). *ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี: สำนักพิมพ์ บั๊ค พอยท์.
- จิตประสงค์ ทัศนันต์. (2564). รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมยุคใหม่ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผล. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*. 9 (3), 1202-1216.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพมหานคร
- พระหนุกกัน กตคุโณ (ฤวิเศษ). (2558). การศึกษาการสร้างบารมี ของชาวบ้าน หนองแวงตอตั้ง ตำบลคึมชาด อำเภอนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น. *วารสารธรรมทรรศน์*. 14 (3), 163-173.
- สันติ บุญภิรมย์ (2552). *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: ทิพย์พับลิเคชั่น.
- สุกัญ เทียนทอง. (2546). *การบริหารการจัดการและการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการ*. กรุงเทพมหานคร: บั๊ค พอยท์.
- สุพล วังสินธ์. (2545). การจัดทำแผนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ. *สารพัฒนาหลักสูตร*. 12 (114), 5-9.
- หวน พินธุพันธ์. (2549). *การบริหารการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.

หลักบริบทอธิปไตยกับพฤติกรรมทางการเมือง

Principles of Context Aparihaniyadhamma and Political Behavior

ภาณุวัฒน์ นามสิทธิ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
Phanuwat Nammasid
Kasetsart University, Thailand
E-mail1 : phanuwathn810@gmail.com

Received: March 2, 2024; Revised: March 29, 2024; Accepted: March 31, 2024

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้เห็นว่าแนวคิดของระบอบประชาธิปไตยถือว่าประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยภายใต้หลักการแบ่งแยกและตรวจสอบการใช้อำนาจ โดยมีองค์กรผู้ใช้อำนาจทางนิติบัญญัติ องค์กรผู้ใช้อำนาจทางบริหารและองค์กรผู้ใช้อำนาจทางตุลาการ เป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตยแทนประชาชน เนื่องจากบทบาททางการเมืองของประชาชนในฐานะที่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยจึงเป็นหัวใจสำคัญของระบอบประชาธิปไตย

ผลการศึกษา หลักอธิปไตย 7 เป็นหลักการร่วมรับผิดชอบที่จะช่วยป้องกันความเสื่อม นำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองโดยส่วนเดียวดังนี้ 1. หมั่นประชุมกันเนืองนิตย์ 2. พร้อมเพรียงกันประชุม 3. ไม่ถืออำนาจใครต่อความสะดวก 4. ผู้ใดเป็นผู้ใหญ่มีประสบการณ์ยาวนาน 5. ให้เกียรติและคุ้มครองกุลสตรี 6. เคารพสักการบูชาเจดีย์ปูชนียสถาน 7. จัดให้ความอารักขา บำรุง คุ้มครอง อันชอบธรรม แก่บรรพชิตผู้ทรงศีลทรงธรรม พฤติกรรมทางการเมือง หมายถึง การแสดงออกทางการเมืองทั้งในการกระทำหรือความรู้สึกนึกคิด และทัศนคติทางการเมือง ตลอดจนการมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งที่มีผลก่อให้เกิดการพัฒนาร่วมมือ หรือขัดแย้ง ซึ่งพฤติกรรมทางการเมืองนั้นมีหลายรูปแบบ อาทิ เช่น การออกเสียงเลือกตั้ง การปฏิบัติตามกฎหมาย ส่วนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางการเมืองข้างต้น สามารถแบ่งปัจจัยที่เกี่ยวข้องออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมในบริบทต่างๆ เช่น บริบททางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม เป็นต้น และปัจจัยที่สอง คือ ปัจจัยที่เกิดขึ้นจากตัวบุคคล ที่กระทบต่อสิ่งเร้า การรับรู้ ทัศนคติ ความเชื่อ เป็นต้น ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อการตัดสินใจให้ประชาชนออกมาใช้สิทธิเลือกตั้ง

องค์ความรู้ หลักอธิปไตย 7 เป็นหลักการร่วมรับผิดชอบที่จะช่วยป้องกันความเสื่อม นำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองให้แก่บุคคลและองค์กร ดังนี้ หมั่นประชุมกันเนืองนิตย์ พร้อมเพรียงกันประชุม 3. ไม่ถืออำนาจใครต่อความสะดวก ผู้ใดเป็นผู้ใหญ่มีประสบการณ์ยาวนาน ให้เกียรติและคุ้มครองกุลสตรี เคารพสักการบูชาเจดีย์ปูชนียสถาน และจัดให้ความอารักขาคุ้มครองอันชอบธรรม ที่เอื้อต่อการแสดงออกซึ่ง

พฤติกรรมทางการเมืองของผู้คน ได้แก่ ในด้านพฤติกรรมทางการเมือง ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง ด้านการให้ความรู้ทางการเมือง และด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง

สรุปโดยย่อ หลักอปริหานิยธรรม 7 สามารถส่งผลต่อพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนให้แสดงออกทางการเมืองที่เหมาะสมและป้องกันความรุนแรงทางการเมือง

คำสำคัญ : หลักอปริหานิยธรรม 7; พฤติกรรมทางการเมือง; การแสดงออกทางการเมือง

Abstract

This academic article sees that the concept of democracy assumes that the people are the owners of sovereignty. Under the principle of separating and checking the use of power There is an organization that exercises legislative power. Organizations exercising executive power and organizations exercising judicial power It is the exercise of sovereignty on behalf of the people. Because of the political role of the people as owners of sovereignty, it is the heart of democracy.

Results of the study: The 7 Aparihaniyadhamma principles are principles of shared responsibility that will help prevent deterioration. Leads to prosperity in the following ways: 1. Regularly meet together regularly. 2. Meet together in unison. 3. Do not be arbitrary and desire convenience. 4. Anyone who is an adult has long experience. 5. Honor and protect women. 6. Respect Pay homage to the sacred pagoda. 7. Provide righteous care, nourishment, and protection to the monks who have good morals. Political behavior means the expression of politics in actions or feelings and political attitudes. As well as political participation in various forms, whether it results in development, cooperation or conflict. Political behavior comes in many forms, such as voting in elections. Compliance with the law As for the factors related to political behavior above. Relevant factors can be divided into 2 parts: external factors or environmental factors in various contexts such as social, economic, political, cultural contexts, etc., and the second factor is factors that arise from the individual. That affects stimuli, perceptions, attitudes, beliefs, etc. These factors affect the decision for people to come out and exercise their right to vote.

The knowledge of the 7 principles of Aparihaniyadhamma is a principle of shared responsibility that will help prevent deterioration. Leads to prosperity for individuals and organizations as follows: Regularly meet together. Meet together in unison. 3. Do not be arbitrary and desire convenience. Anyone who is an adult has a long experience. Honor and protect women Pay homage to the sacred pagoda and provide righteous protection that facilitates the expression of people's political behavior, namely in terms of political behavior Political participation Political knowledge and following political news

Briefly summarized, the 7 Aparihaniyadhamma principles can influence people's political behavior to express themselves in an appropriate political way and prevent political violence.

Keywords : 7 Principles of Aparihaniyadhamma; Political Behavior; Political Expression

บทนำ

สภาพทางการเมืองของประเทศไทยในอดีต อาจกล่าวได้ว่าเป็นเรื่องของ การแก่งแย่งชิงอำนาจทางการเมืองในระดับกลุ่มผู้นำทางการเมือง จนกระทั่งภายหลังเหตุการณ์ 14 ตุลาคม พุทธศักราช 2516 เป็นการเริ่มต้นที่แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาการและการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนมากยิ่งขึ้น นอกจากเหตุการณ์ดังกล่าวแล้วยังมีเหตุการณ์ที่ประชาชนต่อต้านการกลับมาของเหล่าอดีตผู้นำในกลุ่มเหตุการณ์ 6 ตุลาคม พุทธศักราช 2519 และการเคลื่อนไหวของการต่อสู้ของประชาชน ในช่วงวันที่ 17-20 ตุลาคม พุทธศักราช 2535 ที่เรียกกันว่า “พฤษภาทมิฬ” หรือ “พฤษภาทมิฬวิปโยค” ที่เป็นการต่อสู้กันกับระบอบอำนาจนิยม (คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ) ที่พยายามสืบทอดอำนาจการรัฐประหารเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2534 อย่างไรก็ตามทั้ง 3 เหตุการณ์ การเข้าร่วมของประชาชนเพื่อการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยก็มีความแตกต่างกันโดยเฉพาะกลุ่มที่เข้าร่วมโดยเหตุการณ์ 14 ตุลาคม พุทธศักราช 2516 และ 6 ตุลาคม พุทธศักราช 2519 เป็นกระบวนการของการต่อสู้ของกลุ่มนักศึกษา ส่วนผู้เข้าร่วมในเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ เป็นกลุ่มประชาชนที่มีความหลากหลายอาชีพ ซึ่งเป็นการรวมตัวของกลุ่มการเมือง ชนชั้นกลางและชนชั้นล่าง โดยเฉพาะกลุ่มชนชั้นกลางซึ่งถือว่ามีเป็นจำนวนมาก โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับผู้ชุมนุมส่วนใหญ่นั้นจะเป็นผู้ทำงานบริษัท หน่วยงานภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ เป็นบุคคลที่ค่อนข้างมีฐานะดีและมีเวลา โดยผู้ชุมนุมส่วนใหญ่ในเหตุการณ์ครั้งนั้น จะนำโทรศัพท์มือถือมาใช้ในการสื่อสาร และมีการขบวนนัดมาร่วมชุมนุมด้วย ผู้ชุมนุมในเหตุการณ์ดังกล่าวจึงมีการเรียกกลุ่มผู้ชุมนุมนี้ว่า “มือบรกดเก้ง” หรือ “มือบมือถือ” การเรียกร้องของกลุ่มผู้ชุมนุมในเหตุการณ์ดังกล่าวประสบผลสำเร็จในการเรียกร้องประชาธิปไตยคืนมาในที่สุด

พัฒนาการและสถานการณ์ทางการเมือง โดยเฉพาะช่วงปี พ.ศ. 2549 เป็นต้นมา จะเห็นได้ว่าเกิดความรุนแรงทางการเมืองเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะความขัดแย้งทางความคิดระหว่างประชาชนด้วยกันเอง ในอดีตที่ผ่านมาเป็นหาความขัดแย้งทางการเมืองเกิดขึ้นเป็นความขัดแย้งของผู้นำและผู้ถูกปกครองด้วยกันเอง แต่ความรุนแรงทางการเมืองของสังคมไทยในช่วง พ.ศ. 2549 จนถึงปัจจุบัน หลายครั้งเป็นความรุนแรงที่เกิดจากประชาชน ในขณะที่อดีตกลุ่มที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศชาติ และการพัฒนาประชาธิปไตยเป็นกลุ่มคนชั้นกลางอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์สำคัญทางการเมือง 2 เหตุการณ์คือ เหตุการณ์พฤษภาทมิฬวิปโยค และเหตุการณ์ 14 ตุลาคม นั้น สังคมไทยหรือแม้กระทั่งสังคมอื่นทั่วโลก เห็นว่าชนชั้นกลางมีความสำคัญอย่างมากต่อการเจริญเติบโตของระบอบประชาธิปไตยไทยต่อไป ผู้เขียนจึงสนใจเลือกที่จะนำเสนอการศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองกับหลักพุทธธรรม เพราะเนื่องจากเมืองไทยเป็นเมืองพุทธ เพื่อนำมาปรับใช้ในการแก้ปัญหาเรื่องความขัดแย้งทางการเมืองโดยเฉพาะกลุ่มเสื้อเหลือง เสื้อแดง ซึ่งภายหลังมีกลุ่มอื่นๆ ตามมาอีกที่จะแสดงบทบาททางการเมืองตามความเชื่อของกลุ่มตนเอง เช่น กลุ่มคนเสื้อหลากสี เป็นต้น ดังนั้นการศึกษาของช่วงระยะเวลาดังกล่าว ผู้เขียนคาดหวังว่าจะเป็นข้อมูลพฤติกรรมทางการเมืองของคนทุกชนชั้น ในภาวะการณ์ที่ไม่ปกติของสังคมไทย ซึ่งจะเป็นบทเรียนและเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติเพื่อการพัฒนาประชาธิปไตยต่อไป

หลักพุทธธรรมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางการเมือง

การนำหลักอปริหานิยธรรม 7 มาเป็นหลักธรรมสำหรับประยุกต์ใช้กับพฤติกรรมทางการเมือง ซึ่งหลักอปริหานิยธรรม 7 หมายถึง “ธรรมอันเป็นเหตุแห่งความไม่เสื่อม” หรือหมายความว่า “ไม่เป็นเหตุแห่งความหายนะ” ดังมีรายละเอียดเกี่ยวกับหลักอปริหานิยธรรม ดังต่อไปนี้

ความหมายของหลักอปริหานิยธรรม

สมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาวชิรญาณวโรรส (2539) ให้ความหมายเกี่ยวกับ อปริหานิยธรรม เป็นธรรมไม่เป็นที่ตั้งแห่งความเสื่อม เป็นไปเพื่อความเจริญฝ่ายเดียว ชื่อว่า อปริหานิยธรรม

พระพรหมคุณาภรณ์, (ป.อ. ปยุตฺโต) (2557) ได้ให้ความหมายไว้ว่า อปริหานิยธรรม หมายถึง เป็นธรรมอันไม่เป็นที่ตั้งแห่งความเสื่อม เป็นไปเพื่อความเจริญฝ่ายเดียว สำหรับหมู่ชนหรือผู้บริหารบ้านเมือง

สรุปได้ว่า อปริหานิยธรรม หมายถึง เป็นหลักการร่วมรับผิดชอบที่จะช่วยป้องกันความเสื่อม นำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองโดยส่วนเดียว

องค์ประกอบของหลักอปริหานิยธรรม

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต) (2550) ได้อธิบายหลักอปริหานิยธรรม 7 เป็นหลักการร่วมรับผิดชอบที่จะช่วยป้องกันความเสื่อม นำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองมีดังนี้

1. หมั่นประชุมกันเนื่องนิത്യพบปะปรึกษาหารือกิจการงาน (ที่พึงรับผิดชอบตามระดับของตน) โดยสม่ำเสมอ
2. พร้อมเพรียงกันประชุม พร้อมเพรียงกันเลิกประชุม พร้อมเพรียงกันกระทำกิจทั้งหลายที่พึงทำร่วมกัน
3. ไม่ถืออำเภोजใจใครต่อความสะดวก บัญญัติวางข้อกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ อันมิได้ตกลงบัญญัติกันไว้แล้ว และไม่เหยียบย่ำล้มล้างสิ่งที่ตกลงวางบัญญัติกันไว้แล้ว ถือปฏิบัติมั่นอยู่ในบทบัญญัติใหญ่ที่วางไว้เป็นธรรมนูญ
4. ท่านผู้ใดเป็นผู้ใหญ่มีประสบการณ์ยาวนาน ให้เกียรติเคารพนับถือ ท่านเหล่านั้นมองเห็นความสำคัญแห่งถ้อยคำของท่านว่าเป็นสิ่งอันพึงรับฟัง
5. ให้เกียรติและคุ้มครองกุลสตรีมิให้มีการข่มเหงรังแก
6. เคารพสักการบูชาเจดีย์ปูชนียสถาน อนุสาวรีย์ประจำชาติอันเป็นเครื่องเตือนความทรงจำ รั้าให้ทำดี และเป็นที่ยอมรับของหมู่ชน ไม่ละเลย พิธีเคารพบูชาอันพึงทำต่ออนุสรณ์สถานเหล่านั้นตามประเพณี
7. จัดให้ความอารักขา บำรุง คุ้มครอง อันชอบธรรม แก่บรรพชิตผู้ทรงศีลทรงธรรมบริสุทธิ์ซึ่งเป็นหลักใจและเป็นตัวอย่างทางศีลธรรมของประชาชน เต็มใจต้อนรับและหวังให้ท่านโดยผาสุก

การประยุกต์ใช้หลักอภิธานิธรรม 7 เพื่อการมีส่วนร่วมของประชาชน

หลักธรรมในทางพระพุทธศาสนาเป็นหลักธรรมที่มีคุณค่าและประโยชน์มากมาย ซึ่งมีทั้งหลักธรรมที่ใช้สำหรับประพฤติปฏิบัติของแต่ละบุคคล และหลักธรรมที่ใช้สำหรับการอยู่ร่วมกันของกลุ่มคนให้สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข โดยเฉพาะหลักอภิธานิธรรม ซึ่งเป็นธรรมสำหรับการปกครองที่จะช่วยป้องกันความเสื่อม นำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองของหมู่คณะ องค์กร หน่วยงาน ต่าง ๆ รวมถึงการปกครองระดับประเทศ (บุศรา โพธิสุข, 2558) ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาค้นคว้าหลักอภิธานิธรรมที่มีในพระพุทธศาสนาเถรวาท โดยแบ่งเนื้อหาสาระออกเป็นดังนี้

ประการที่ 1 การประชุมเป็นนิตย หมายถึง ธรรมข้อแรกในหลัก “อภิธานิธรรม 7” ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ให้ไว้ และดูเหมือนคนทำงานในยุคสมัยนี้ก็นิยมการประชุมกันเป็นนิตย เพราะถามใครก็ติดประชุมกันทั้งนั้น จนบางวันมีแต่ประชุมและประชุม ซึ่งว่าไปก็ดูท่าจะดีเพราะได้มีการพูดคุยกันบ่อย ๆ งานก็น่าจะก้าวหน้าไปด้วยดี

ประการที่ 2 การพร้อมเพียงกันประชุม หมายถึง การประชุม – เลิกประชุม และกระทำการที่ควรทำ โดยพร้อมเพียงกัน เพื่อให้เกิดความยุติธรรมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของหมู่คนที่อยู่ร่วมกันไม่กินแหนงแคลงใจกัน จะทำงานอะไรก็สำเร็จได้ เช่น ในครอบครัวมีอะไรปรึกษาหารือกันก็ต้องอยู่พร้อมกันเพื่อทุกคนจะได้ยอมรับในสิ่งที่จะทำลงไปด้วยความเต็มใจ ซึ่งการพร้อมเพียงกันประชุมเลิกประชุมโดยพร้อมเพียงกันซึ่งเป็น 1 ในหลักการ ของหลักการ การประชุมที่ดี

ประการที่ 3 การไม่บัญญัติ หรือไม่ล้มเลิกข้อบัญญัติตามอำเภอใจ หมายถึง การไม่บัญญัติ หรือไม่ล้มเลิก ระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ขององค์กร หรือกฎระเบียบข้อบังคับอื่น ๆ ตามความต้องการของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือตามความต้องการของกลุ่มคนใดกลุ่มคนหนึ่ง หรือตามอิทธิพลใดอิทธิพลหนึ่ง โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง และชอบธรรมการไม่บัญญัติสิ่งที่ขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญและไม่เลิกล้มกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือสิ่งที่บัญญัติไว้แล้ว เพราะกฎหมายรัฐธรรมนูญ นั้นเป็นกฎหมายแม่บทของการปกครองและบริหารประเทศ บ้านเมืองจะสงบสุขได้ ทุกคนจะต้องไม่บัญญัติและไม่ล้มเลิก ระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ขององค์กร หรือกฎระเบียบข้อบังคับอื่น ๆ ตามความพอใจของตนหรือของกลุ่มโดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง

ประการที่ 4 การเชื่อฟังผู้บังคับบัญชา หมายถึง การส่งเสริม สนับสนุนและปฏิบัติตามผู้บังคับบัญชา ให้บรรลุไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายขององค์กร ปฏิบัติหน้าที่ตามพันธกิจที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย ด้วยความซื่อสัตย์และขยันหมั่นเพียร ให้ความเคารพเชื่อฟัง ให้เกียรติและปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ ฟังปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง สมเหตุสมผลตระหนักถึงหน้าที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน เพื่อประโยชน์สูงสุดของหน่วยงาน

ประการที่ 5 เคารพสิทธิสตรี หมายถึง การเปิดโอกาสให้สตรีมีส่วนร่วม ทางการเมืองหรือการเข้าไปมีบทบาทในตำแหน่งสำคัญของภาคราชการและเอกชน ผู้หญิงควร ได้ตำแหน่งโดยมีสัดส่วนที่เทียบกับผู้ชาย

ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2554 มาตรา 3 บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกันชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน ตามหลักปณิญาสากล่าวด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ

ประการที่ 6 ส่งเสริม และรักษาวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม หมายถึง วัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นนั้นมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตมาช่วยปลูกฝังจิตสำนึกให้คนรักท้องถิ่นรักแผ่นดินของตนเอง วัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของ ชาวไทยนั้นมีมากมายอาจแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ ความเชื่อถือศรัทธาของประชาชน กล่าวโดยสรุปเนื้อหาสาระการแสดงของทุกภาคจะสะท้อนให้เห็นถึงชีวิตความเป็นอยู่ที่เป็นจริง ของคนในสังคม ในท้องถิ่นของตนเองแทรกมุขตลกบ้างเพื่อสร้างอารมณ์สร้างความสุข สนุกสนานให้กับผู้ฟังผู้ชม วัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของชาวไทยนั้นเป็นมรดกอันมีค่า สมควรช่วยกัน ส่งเสริมรักษาต่อรวมใจกันส่งเสริมและรักษานูรักษ์คุณค่าของความเป็นไทยให้มันคงยืนยงตลอดไป

ประการที่ 7 การอารักขา คุ้มครอง ปกป้อง อันชอบธรรม หมายถึง การคุ้มครองการปกป้อง และการดำรงรักษา พระพุทธศาสนาให้คงอยู่ตลอดไปโดย การทำนุบำรุง พระพุทธศาสนาด้วยการถวายปัจจัยสี่ ด้วยการสนับสนุนการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน ด้วยการปลูกฝังจิตสำนึกการมีส่วนร่วมกิจกรรมในทางพระพุทธศาสนา การสนับสนุนการนา หลักธรรมของศาสนามาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม และพัฒนาคุณภาพชีวิต

จากการทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับหลักพุทธธรรมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางการเมือง สามารถสรุปได้ว่า อปปรยานิยธรรม 7 เป็นหลักการร่วมรับผิดชอบที่จะช่วยป้องกันความเสื่อม นำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองโดยส่วนเดียวดังนี้ 1. หมั่นประชุมกันเนืองนิตย์ 2. พร้อมเพรียงกันประชุม 3. ไม่ถืออำนาจใครต่อความสะดวก 4. ท่านผู้ใดเป็นผู้ใหญ่มีประสบการณ์ยาวนาน ให้เกียรติเคารพนับถือ 5. ให้เกียรติและคุ้มครองกุลสตรี 6. เคารพสักการบูชาเจดีย์ปูชนียสถาน 7. จัดให้ความอารักขา บำรุง คุ้มครอง อันชอบธรรม แก่บรรพชิตผู้ทรงศีลทรงธรรม

พฤติกรรมทางการเมือง

ความหมายของพฤติกรรมทางการเมือง

นักวิชาการของไทยหลายท่านได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับความหมายของพฤติกรรมทางการเมือง ซึ่งความหมายของพฤติกรรมทางการเมืองมีผู้ให้คำจำกัดความไว้มากมาย ซึ่งจะขอกล่าวพอสังเขป ดังนี้

จักรพันธุ์ วุฒิบุรณาวาทย์ (2543) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมทางการเมือง หมายถึง การแสดงออกทางการเมืองซึ่งการแสดงออกจะเป็นอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ทางการเมือง (political socialization) หรือความสำนึกทางการเมืองของคนในชาติ ตลอดจนวัฒนธรรมทางการเมือง (political culture) และความสนใจของคนในชาติด้วย

วิชัย ต้นศิริ (2547) พฤติกรรมทางการเมืองของมนุษย์เป็นผลพวงของปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับสิ่งเร้าจากสิ่งแวดล้อม มนุษย์ทุกคนย่อมได้มีปฏิกริยาต่อสิ่งเร้าจากสภาวะแวดล้อม ในทำนองเดียวกันภายใต้สิ่งแวดล้อมเดียวกัน และแม้แต่ได้รับสิ่งเร้าจากสิ่งแวดล้อมเดียวกันมนุษย์สองคน ก็อาจจะมีปฏิกริยาแตกต่างกัน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า พฤติกรรมทางการเมือง หมายถึง การแสดงออกทางการเมืองทั้งในการกระทำหรือความรู้สึนึกคิด และ ทศนคติทางการเมือง ตลอดจนการมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งที่มีผลก่อให้เกิดการพัฒนาร่วมมือ หรือขัดแย้ง ซึ่งพฤติกรรมทางการเมืองนั้นมีหลายรูปแบบ อาทิ เช่น การออกเสียงเลือกตั้ง การปฏิบัติตามกฎหมาย

รูปแบบพฤติกรรมทางการเมือง

ระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ซึ่งเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงทัศนะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ที่มีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ ซึ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองก็เป็นรูปแบบหนึ่งของพฤติกรรมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย โดยรูปแบบพฤติกรรมทางการเมืองอาจแบ่งได้ด้วยหลักเกณฑ์หลายประเภท เช่น การแบ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบสมัครใจ (Voluntary Participation) การมีส่วนร่วมแบบระดม (Mobilization Participation) หรือแบ่งพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นแบบที่ถูกกฎหมายและที่ผิดกฎหมาย หรือแบ่งออกเป็นพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบสันติกับการใช้ความรุนแรง หรือแบ่งการมีส่วนร่วมแบบปกติ (Conventional Participation) กับการมีส่วนร่วมแบบไม่ปกติ (Unconventional Participation) หรือจะแบ่งออกตามประเภทของกิจกรรม โดย รสลิน ศิริยะพันธ์ และคณะ (2551) ได้กำหนดรูปแบบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองในงานวิจัยเรื่อง พฤติกรรมทางการเมืองของชนชั้นกลางกับการพัฒนาการเมืองไทย กรณีภาคเหนือ โดยยึดตามประเภทของกิจกรรมเฉพาะพฤติกรรมที่เรียกว่า พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบปกติ (Conventional Participation) ดังนี้ 1) การให้ความสนใจติดตามข่าวสารทางการเมือง 2) การออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง 3) การเป็นสมาชิกกลุ่ม/สมาคมองค์กรทางการเมือง 4) การให้คำวิพากษ์วิจารณ์ต่อการดำเนินการของพรรคการเมืองและรัฐ และ 5) การให้การสนับสนุนพรรคการเมือง

Lester W. Milbrath and M.L. Goul (อ้างถึงใน บุญทริกา เจียงเพชร, 2543) ได้กล่าวถึงรูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมือง อาจแบ่งประเภทหรือรูปแบบได้ออกเป็น 6 รูปแบบ ดังต่อไปนี้

1) การเลือกตั้งเป็นรูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่สามารถแยกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการรณรงค์หาเสียงและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองออกจากกิจกรรมทางการเมืองในรูปแบบอื่นๆ การลงคะแนนเสียงไม่จำเป็นต้องอาศัยการสื่ข่าวและการจูงใจมากเหมือนกิจกรรมการเมืองอื่นๆ ผู้ที่ไปลงคะแนนเสียงอาจไม่ต้องไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเมืองในรูปแบบอื่นๆ ก็อาจไม่ไปลงคะแนนเสียงก็ได้

อย่างไรก็ตามสำหรับประเทศในระบอบประชาธิปไตยนั้น การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นกระบวนการกระทำอยู่อย่างต่อเนื่อง และมีอิทธิพลต่อการนำในระบบการเมือง โดยทำให้ผู้นำต้องปรับนโยบายของตน เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนจากประชาชน การลงคะแนนเสียงจึงมีความสำคัญมาก เนื่องจากสามารถกำหนดความเป็นไปของรัฐบาลหรือการปกครองได้ทันที

2) การเป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองและผู้รณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง หมายถึง การเข้าร่วมในพรรคการเมืองในช่วงระหว่างการเลือกตั้งและในการรณรงค์หาเสียง การรับบริจาคเงินช่วยเหลือแก่พรรคและผู้สมัครรับการเลือกตั้ง การชักชวนประชาชนไปลงทะเบียนเพื่อใช้สิทธิลงคะแนน การเข้าร่วมและการสนับสนุนพรรคการเมือง การพยายามชักชวนให้ประชาชนลงคะแนนเสียงแก่พรรคการเมืองหรือผู้สมัครที่ตนชอบ การลงสมัครรับการเลือกตั้ง การมีส่วนร่วมทางการเมืองดังกล่าว ต้องอาศัยความตื่นตัวและสนใจอย่างแท้จริง บุคคลที่มีรูปแบบทางการเมืองดังกล่าว ต้องอาศัยความตื่นตัวและสนใจอย่างแท้จริง บุคคลที่มีส่วนร่วมทางการเมืองประเภทที่ 2 นี้จัดเป็นพวกที่ขึ้นเวทีต่อสู้ทางการเมือง (Gladiators) ในขณะที่คนส่วนมากจะมีบทบาทเป็นเพียงผู้เฝ้าดู (Spectators) คอยตัดสินว่าใครจะเป็นผู้ชนะด้วยการลงคะแนนเสียงให้คนที่ตนชอบ

3) การเป็นผู้ที่มีบทบาทในสังคม หมายถึง การเข้าร่วมในการก่อตั้งกลุ่มเพื่อนเพื่อแก้ปัญหาของสังคมหรือร่วมมือกับกลุ่มต่างๆ ที่มีอยู่แล้ว เพื่อมีบทบาทในการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมสาธารณะหรือติดต่อกับราชการในเรื่องปัญหาสังคม ผู้ที่มีบทบาทในชุมชนจึงเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นสูง และมีระดับความผูกพันทางใจกับชุมชนสูง อย่างไรก็ตามผู้ที่มีบทบาทในชุมชนนี้แตกต่างจากเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองและเจ้าหน้าที่รณรงค์หาเสียงดังกล่าวมาแล้ว

4) การติดต่อกับทางราชการเป็นกิจกรรมที่เป็นเรื่องเฉพาะเจาะจงของบุคคล ซึ่งจะมีผลต่อนโยบายโดยตรงกับบุคคลนั้นเองเท่านั้น เช่น การติดต่อกับทางราชการในเรื่องภาษีโรงเรือน โรงเรียน การทำถนนการติดต่อขอรับสวัสดิการทางสังคม ฯลฯ อย่างไรก็ตามยังมีนักวิชาการบางท่านมองว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามรูปแบบนี้ อาจจะไม่ใช่การมีส่วนร่วมทางการเมืองที่แท้จริง แต่เป็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบคับแคบ (Parochial Participation) หรือการติดต่อเฉพาะเรื่องเท่านั้น

5) การเป็นผู้ประท้วง หมายถึง การเข้าร่วมเดินขบวนตามถนนหรือการก่อจลาจล ในกรณีที่เป็นเพื่อบังคับให้รัฐแก้ไขบางสิ่งบางอย่างซึ่งเกี่ยวข้องกับการเมืองให้ถูกต้อง รวมถึงการประท้วงอย่างเข้มแข็งและเป็นไปอย่างเปิดเผยต่อกรณีที่รัฐบาลกระทำในสิ่งที่ผิดศีลธรรม การให้ความดูแลเอาใจใส่กับการชุมนุมประท้วงรัฐบาลและการปฏิเสธการยอมรับกฎหมายที่ไม่ยุติธรรม

6) การเป็นผู้สื่อสารทางการเมือง หมายถึง การเป็นผู้ติดตามข่าวสารทางการเมืองอยู่เสมอ การส่งข่าวสารแสดงการสนับสนุนให้แก่ผู้นำทางการเมืองเมื่อเขากระทำในสิ่งที่ดีและถูกต้อง หรือการส่งคำสังคัดค้านไปให้เมื่อเขากระทำในสิ่งที่เลวร้าย การเข้าร่วมแก้ปัญหาทางการเมือง การให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการแก้ปัญหาในชุมชนที่อาศัย การให้ความสนใจกับทางราชการและเขียนจดหมายถึงบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ ผู้ที่เข้ามามี

ส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบนี้จะเป็นผู้ที่มีการศึกษาสูง มีข้อมูลเกี่ยวกับการเมืองมากและมีความสนใจทางการเมืองมากด้วย ผู้สื่อสารทางการเมืองเหล่านี้จะวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลมากกว่าบรรดาเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมืองหรือผู้รักชาติแต่จะไม่แสดงออกด้วยกิจกรรมการประท้วง

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางการเมือง

Lester W. Milbrath and M.L. Goul (อ้างถึงใน รสริน ศิริยะพันธุ์ และคณะ, 2551) กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของปัจเจกบุคคลไว้ 2 ประการ ได้แก่

ประการที่ 1 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Stimuli) หมายถึง ลักษณะของสังคม (Social system) และสภาพการณ์ทางการเมือง (Political Setting) ซึ่งไม่เพียงจะกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคลเหล่านั้น แต่ยังมีส่วนให้ข้อมูลต่างๆ เกี่ยวข้องกับขอบเขตปทัสถานและทางเลือกต่างๆ ของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของแต่ละบุคคล แม้จะอยู่ในสิ่งแวดล้อมเดียวกันจะรับสิ่งเร้าจากระบบการเมืองสังคมได้ไม่เท่ากัน เพราะเขาจะเลือกรับรู้และเลือกสารเฉพาะสิ่งเร้าที่เหมาะสมและตรงต่อความต้องการของตนเองเท่านั้น

ประการที่ 2 ปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล (Personal Factors) ซึ่งมี 5 ประการคือทัศนคติ (Attitudes) ความเชื่อ (Beliefs) ลักษณะทางบุคลิกภาพ (Personality Factors) การสืบลักษณะนิสัยมาจากบิดามารดา (Heredity) และความต้องการในเชิงจิตวิทยา (Psychological Needs)

คณิต ฒ นคร และคณะ (2545) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมในทางการเมืองของประชาชนแบ่งออกเป็น 4 ประการใหญ่ๆ ดังนี้

1) บริบททางสังคม (Social Context) หมายความว่า สังคมใดมีการร่ำรวยทางสังคมต่ำ ประชาชนที่ได้รับการศึกษามีจำนวนน้อย การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารทำได้ยาก ภาระทางสังคมยังมีความเป็นสังคมเมืองต่ำ โอกาสในการมีส่วนร่วมทางการเมืองและความกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองน้อยทำให้ขาดอำนาจการต่อรอง ดังนั้นประชาชนส่วนใหญ่ที่ได้รับการศึกษาสูง มีการรับรองสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่มีผลในการปฏิบัติ มีความเป็นสังคมเมืองก็จะส่งเสริมการมีส่วนร่วมในทางการเมือง มีอำนาจต่อรองสูงมากขึ้น นอกจากนั้น บริบททางสังคมยังรวมถึงความสัมพันธ์ของชุมชนหรือความรู้สึกผูกพันเป็นชุมชน (Sense of Community) ของประชาชนในชุมชนด้วย ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของพลเมืองในสังคม โดยหากความสัมพันธ์ของชุมชนหรือความรู้สึกผูกพันเป็นชุมชนแน่นแฟ้นก็จะช่วยให้พลเมืองเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมือง

2) บริบททางเศรษฐกิจ (Content of Economics) ซึ่งจากแนวคิดของ Lepset ในหนังสือ Political Man เห็นว่า ประเทศที่มีความเจริญมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือฐานะการครองชีพสูง ก็จะเป็นประชาธิปไตยมากกว่า โดยประชาชนจะมีโอกาสได้มีส่วนร่วมในทางการเมืองมากกว่าประเทศที่ยากจน ดังนั้นถ้าประชาชนมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีก็อาจจะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองน้อย เพราะต้องมีภาระและความ

กังวลอยู่กับเรื่องดำรงชีพเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามการวิเคราะห์อีกมุมหนึ่ง ปัญหาความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจ ถ้าอยู่ในภาวะวิกฤติ ก็อาจจะผลักดันให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้นได้

3) บริบททางวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง (Content of Political) หากรัฐใดมีส่วนร่วมมากและมีวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมที่คับแคบ (Parochial Political Culture) ประชาชนไม่มีความรู้ความเข้าใจในระบบการเมือง และไม่สนใจที่จะมีส่วนร่วมในทางการเมืองหรือวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้า (Subject Political Culture) ซึ่งประชาชนในรัฐมีความรู้ความเข้าใจในระบบการเมืองแต่ไม่สนใจจะมีส่วนร่วมในปัญหาบ้านเมือง อีกทั้งมีความโน้มเอียงในทางยอมรับอำนาจและเชื่อฟังรัฐบาล ก็จะทำให้การมีส่วนร่วมในทางการเมืองของประชาชนไม่มีความหมาย เป็นข้อจำกัดของการมีส่วนร่วมทางการเมือง ในทางตรงข้ามหากประชาชนในรัฐใดประชาชนมีการสร้างสมวิถีชีวิตและนิสัยแบบประชาธิปไตยหรือมีทัศนคติแบบพลเมืองอารยะ (Civic Attitude) ก็จะส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

4) บริบททางการเมือง (Content of Politics) ระบอบการเมืองที่ไม่เอื้ออำนวยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทางการเมือง เช่น สังคมที่ปกครองในระบอบเผด็จการ การมีส่วนร่วมทางการเมืองจะต่ำและมักเป็นการมีส่วนร่วมในทางการเมืองแบบพอพิธีหรือเพื่อสนับสนุนรัฐบาล (Content of Support Participation) หรือโน้มน้าวให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมือง “Corporative Military Regime” หรือ “Corporation” ซึ่งเป็นการมีส่วนร่วมแบบระดม (Mobilized Participation) แต่ถ้าเป็นระบอบประชาธิปไตยยิ่งมากเท่าไร การมีส่วนร่วมในทางการเมืองของประชาชนในรัฐนั้นก็จะมีขึ้นมากเช่นกัน

สถิติ นิยมญาติ (2524) ได้อธิบายการเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหรือตัวแปร 3 ตัวแปร คือ

1) ตัวแปรทางสิ่งแวดล้อมทางสังคม (Social Environment) หมายถึง สิ่งแวดล้อมทางสังคมที่ประกอบด้วย ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ อายุ เชื้อชาติ ศาสนา เพศ และที่อยู่อาศัย จากการศึกษาเปรียบเทียบในสหรัฐอเมริกา และประเทศอื่นๆ พบว่า สิ่งเหล่านั้นมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง

2) ตัวแปรทางจิตวิทยา (Psychology Variables) เมื่อพิจารณาในแง่จิตวิทยาแล้วการมีส่วนร่วมทางการเมืองขึ้นอยู่กับรางวัล (Reward) หรือผลตอบแทนจากผู้ที่มีส่วนร่วม เกี่ยวกับเรื่องนี้นักวิชาการมักให้เหตุผลว่า การที่มนุษย์มีส่วนร่วมทางการเมืองนั้นก็เพื่อตอบสนองต่อความต้องการต่าง (Need) เช่น ต้องการอำนาจ ความสำเร็จ การมีสัมพันธ์กับผู้อื่น การมีศักดิ์ศรีและการยอมรับจากสังคม

3) ตัวแปรทางด้านสิ่งแวดล้อมทางการเมือง (Political Environment) ตัวแปรทางด้านสิ่งแวดล้อมทางการเมือง จะมีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมือง ทั้งนี้เพราะที่บุคคลจะตัดสินใจกระทำในลักษณะที่เข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมก็ได้

โดยสรุปปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางการเมืองข้างต้น สามารถแบ่งปัจจัยที่เกี่ยวข้องเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมในบริบทต่างๆ เช่น บริบททางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม เป็นต้น และปัจจัยที่สอง คือ ปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคลที่ถูกกระทบจากสิ่งเร้า การรับรู้ ทักษะคิด ความเชื่อ เป็นต้น ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากน้อยแตกต่างกันออกไป

องค์ความรู้ใหม่

อธิบายได้ว่าจากองค์ความรู้ได้ว่า หลักการบริหารนิยธรรม 7 เป็นหลักการร่วมรับผิดชอบที่จะช่วยป้องกันความเสื่อม นำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองให้แก่บุคคลและองค์กร ดังนี้ 1. หมั่นประชุมกันเนืองนิตย์ 2. พร้อมเพรียงกันประชุม 3. ไม่ถืออำนาจใครต่อความสะดวก 4. ผู้ใดเป็นผู้ใหญ่มีประสบการณ์ยาวนาน 5. ให้เกียรติและคุ้มครองกุลสตรี 6. เคารพสักการบูชาเจดีย์ปูชนียสถาน 7. จัดให้ความอารักขา บำรุง คุ้มครอง อันชอบธรรม ที่เอื้อต่อการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางการเมืองของผู้คน ได้แก่ ในด้านพฤติกรรมทางการเมือง ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง ด้านการให้ความรู้ทางการเมือง และด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง

สรุป

หลักอภินิหารธรรม 7 เป็นหลักการร่วมรับผิดชอบที่จะช่วยป้องกันความเสื่อม นำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองต่อบุคคลหรือองค์กร คือ 1. หมั่นประชุมกันเนื่องนิตย์ 2. พร้อมเพรียงกันประชุม 3. ไม่ถืออำนาจใครต่อความสะดวก 4. ผู้ใดเป็นผู้ใหญ่มีประสบการณ์ยาวนาน 5. ให้เกียรติและคุ้มครองกุลสตรี 6. เคารพสักการบูชาเจดีย์ปูชนียสถาน 7. จัดให้ความอารักขา บำรุง คุ้มครอง อันชอบธรรม แก่บรรพชิตผู้ทรงศีลทรงธรรม พฤติกรรมทางการเมือง เป็นการแสดงออกทางการเมืองทั้งในการกระทำหรือความรู้สึกนึกคิดทัศนคติทางการเมือง ตลอดจนการมีส่วนร่วมทางการเมือง ทั้งที่มีผลก่อให้เกิดการพัฒนาร่วมมือ หรือขัดแย้งซึ่งพฤติกรรมทางการเมืองนั้นมีหลายรูปแบบ อาทิ เช่น การออกเสียงเลือกตั้ง การปฏิบัติตามกฎหมาย ส่วนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางการเมือง จำแนกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ปัจจัยภายนอกในบริบทสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม เป็นต้น และปัจจัยที่สองคือ ปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคลที่ถูกกระทบจากสิ่งเร้า การรับรู้ทัศนคติ ความเชื่อ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะส่งผลต่อการตัดสินใจให้ประชาชนออกมาใช้สิทธิเลือกตั้ง

เอกสารอ้างอิง

- คณิต ณ นคร และคณะ. (2545). *รัฐธรรมนูญกับการบริหารยุติธรรม*. กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน.
- จักรพันธ์ วงษ์บุรณาวาทย์. (2543). *ความรู้เบื้องต้นทางรัฐศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). เชียงใหม่: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- บุศรา โพธิสุข. (2558). *การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน : ศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่*. รายงานการวิจัย. วิทยาเขตเชียงใหม่: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). (2550). *ธรรมานุญชีวิต*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จันทร์เพ็ญ.
- พระพรหมคุณาภรณ์, (ป.อ. ปยุตโต). (2557). *พจนานุกรมพุทธศาสตร์ฉบับประมวลธรรม*. (พิมพ์ครั้งที่ 27). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- รสลิน ศิริยะพันธุ์ และคณะ. (2551). *พฤติกรรมทางการเมืองของชนชั้นกลางกับพัฒนาการทางการเมืองระบบใหม่ของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา.

- วิชัย ต้นศิริ. (2547). *วัฒนธรรมทางการเมืองและการปฏิรูป*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สถาบันนโยบายการศึกษา.
- สถิต นิยมญาติ. (2524). *สังคมวิทยาการเมือง*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาวชิรญาณวโรรส. (2539). *สารานุกรมพระพุทธศาสนา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: มหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก

Appendix

คำแนะนำสำหรับผู้เขียนบทความ Advice for Article Writers

1. ส่วนประเภทของบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสาร

1.1 บทความพิเศษ (Special Article) บทความทางวิชาการพิเศษ ที่เสนอเนื้อหาความรู้วิชาการอย่างเข้มข้น และผ่านการอ่านและพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆ มีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักวิชาการในวงการวิชาการ/วิชาชีพ

1.2 บทความวิจัย (Research Article) ได้แก่ รายงานผลงานวิจัยใหม่ที่มีองค์ความรู้อันเป็นประโยชน์ จะต้องไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารใดๆ มาก่อน

1.3 บทความทางวิชาการ (Academic Articles) ที่เสนอเนื้อหาความรู้วิชาการมีความโดดเด่น เพื่อนำเสนอองค์ความรู้ใหม่สู่สังคม

1. Types of Article Publication in the Journal

1.1 Special Article: This focuses the scholars as a target group on providing rich academic knowledge which is peer-reviewed and approved by subject-matter experts.

1.2 Research Article: This is detailed studies reporting new work and is classified as primary literature, and it has not been previously published in nor simultaneously submitted to other journals.

1.3 Academic Article: This presents dominant academic knowledge provided new body of knowledge in the society.

2. การส่งบทความ

บทความที่จะตีพิมพ์ใน Journal of Sustainable Social Development ให้ผู้เขียนทำตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ให้ผู้เขียนบทความดาวน์โหลด Template บทความวิจัย หรือ Template บทความวิชาการ บทความพิเศษ ซึ่งเป็นตัวอย่างของการเขียนบทความวารสาร เพื่อจัดเนื้อหาบทความของผู้เขียนลงใน Template โดยสามารถดาวน์โหลดได้ดังนี้

2.1.1 Template บทความวิจัย (.docx)

2.1.2 Template บทความวิชาการ บทความพิเศษ (.docx)

2.2 ให้ผู้เขียนบทความดาวน์โหลดหนังสือรับรองก่อนตีพิมพ์บทความใน Journal of Sustainable Social Development โดยสามารถดาวน์โหลดได้ที่ (.pdf) และให้กรอกรายละเอียดให้ครบถ้วน พร้อมทั้งบทความที่เขียนส่งเข้า คิวอาร์โค้ด Line หน้าเว็บวารสารเพื่อตรวจสอบเบื้องต้น

2.3 รอเจ้าหน้าที่ติดต่อกลับตามเอกสารที่แนบของผู้เขียนบทความที่ส่งเข้า คิวอาร์โค้ด Line หน้าเว็บวารสาร เจ้าหน้าที่ส่งแบบ Google Form ให้ผู้เขียนดำเนินการตามแบบฟอร์มดังกล่าว

2.4 เจ้าหน้าที่แจ้งให้เข้าในระบบสมัครสมาชิกออนไลน์ของวารสารและ/หรือ (กรณีผู้สมัครแล้วต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่ 2.1 และ 2.2 เช่นเดียวกัน) ถึงให้เข้าระบบได้ตามลิงค์นี้ https://sso.tci-thaijo.org/auth/realms/thaijo/protocol/openid-connect/auth?client_id=thaijo&response_type=code&scope=openid&redirect_uri=https://so16.tci-thaijo.org/index.php/J_SSD/openid/doAuthentication?provider=custom (สามารถศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ ระบบ Thaijo) https://docs.google.com/document/d/1ehMHBWPrsJCaqDhBnNQfRIHuw-_u98_hGHVMPGH01I/edit?pli=1

เมื่อส่งบทความเข้าระบบแล้ว เจ้าหน้าที่จะดำเนินการตรวจสอบและดำเนินการตามขั้นตอนในการจัดทำบทความให้ผู้เขียนบทความทราบตามลำดับต่อไป

2.Submission

The author shall produce the manuscript format in accordance with the guideline to authors stated in Journal of Sustainable Social Development as follows:

2.1 The author can download each template of types of the articles to arrange the content of the author's article into a Template by the following steps:

2.1.1 Template of research article (.docx)

2.1.2 Template of academic article and special article (.docx)

2.2 The author must download the certificate of the journal by (.pdf) and complete the details with the piece of writing in LINE on the webpage for initial verification.

2.3 The committee will contact back as attached documents of the author sending via LINE on the webpage and the author will receive the Google Form to complete.

2.4 The committee will dispatch the registration system to the author. In case that the author has already registered to the journal system, the author can follow step 2.1 and 2.2. The process can be reached through the link here: https://sso.tci-thaijo.org/auth/realms/thaijo/protocol/openid-connect/auth?client_id=thaijo&response_type=code&scope=openid&redirect_uri=https://so16.tci-thaijo.org/index.php/J_SSD/openid/doAuthentication?provider=custom (For more information, the author can access to Thaijo). https://docs.google.com/document/d/1ehMHBWPrsJCaqDhBnNQfRIHuw-_u98_hGHVMPGH01I/edit?pli=1 Once the article is submitted to the journal system, the committee will proceed the verification method and inform the author of the article.

3. การตรวจสอบบทความและพิสูจน์อักษร

ผู้เขียนควรตระหนักถึงความสำคัญในการเตรียมบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของบทความที่วารสารกำหนด ตลอดจนตรวจสอบความถูกต้องแน่นอน พร้อมทั้งพิสูจน์อักษรก่อนที่จะส่งบทความให้กับบรรณาธิการ การเตรียมบทความให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสารจะทำให้การพิจารณาตีพิมพ์มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร

3. Article Verification and Proofreading

The author has to realize on the importance of article guideline of the journal and its correctness with proofreading before submitting to the editorial. So doing will shorten the process of article submission and the editorial team reserves the right to rejection if article correctness is adverse based on the journal regulations.

4. รูปแบบการจัดเตรียมบทความ

4.1 สำหรับภาษาไทย บทความต้องเป็นตัวพิมพ์ดีด โดยใช้ชุดแบบอักษร (Font) ชนิดไทยสารบรรณ (TH SarabunPSK) ขนาดอักษร 16 จัดกั้นหลังตรง ส่วนบทความภาษาอังกฤษให้ใช้แบบอักษร Times New Roman ขนาดอักษร 12 ในการจัดให้มีระยะห่างระหว่างบรรทัดหนึ่งช่อง (Double spacing) ตลอดเอกสาร พิมพ์หน้าเดียวลงบนกระดาษพิมพ์สี่ขนาดเอ 4 (A4) ระยะขอบกระดาษบน 1.5 นิ้ว, ล่าง 1 นิ้ว, ซ้าย/ขวา 1 นิ้ว พร้อมใส่หมายเลขหน้ากำกับทางมุมขวาบนทุกหน้า บทความไม่ควรยาวเกิน 20 หน้ากระดาษพิมพ์สี่ โดย นับรวมภาพประกอบและตาราง

4.2 ชื่อเรื่องต้องมีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้หน้าแรกตรงกลาง

4.3 ชื่อผู้เขียน ตำแหน่งทางวิชาการ สาขา คณะ สังกัด/หน่วยงานของผู้ร่วมหรือที่ปรึกษาทุกคน โดยเรียงจากผู้เขียนบทความ 1 ผู้ร่วม 2,3,4 ตำแหน่งได้ชื่อเรื่อง เยื้องชิดฝั่งขวาของหน้ากระดาษ มี E – mail ที่ติดต่อในการส่งบทความได้

4.4 มีบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 500 คำต่อบทคัดย่อ

4.5 กำหนดคำสำคัญ (Keywords) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ 3-5 คำ

4.6 การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจากหัวข้อใหญ่ 3-5 ตัวอักษรและหัวข้อย่อยขนาดเดียวกันต้องพิมพ์ให้ตรงกัน เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ควรเว้น ระยะพิมพ์ 0.5 ช่วงบรรทัด

4.7 การใช้ตัวเลข คำย่อ และวงเล็บ ใช้เป็นตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น (ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Network Organization) เป็นต้น

บทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ (Abstract)
- 2) บทนำ (Introduction) ระบุความสำคัญของปัญหาการวิจัย
- 3) วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)
- 4) ทบทวนวรรณกรรม (Literature Review)
- 5) กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)
- 6) ระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology) ระบุแบบแผนการวิจัยการได้มาซึ่งกลุ่ม ตัวอย่างและ การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
- 7) ผลการวิจัย/ผลการทดลอง (Results) เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่าง ชัดเจน ควรเสนอในรูปตารางหรือแผนภูมิ
- 8) อภิปรายผล/วิจารณ์ (Discussion) เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยง ของผลการวิจัย กับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อๆ แต่ ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ ศึกษาทั้งหมด
- 9) องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย (New knowledge from research) อธิบายองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จาก การวิจัยที่สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดได้
- 10) ข้อเสนอแนะ (Suggestion) ระบุข้อสรุปที่สำคัญและข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และประเด็นสำหรับการวิจัยต่อไป
- 11) เอกสารอ้างอิง (References) ต้องเป็นรายการที่มีการอ้างอิงไว้ในเชิงบรรณานุกรม เป็นภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

บทความพิเศษ บทความวิชาการ บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ บทความวิจารณ์หนังสือ ให้ เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ (Abstract)
- 2) บทนำ (Introduction)
- 3) เนื้อเรื่อง (Content) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับและมีกรอบแนวคิดผลสัมฤทธิ์ ของบทความ
- 4) องค์ความรู้ใหม่ (New Knowledge)
- 5) บทสรุป (Conclusion)
- 6) เอกสารอ้างอิง (References)

4. Article Format Preparation

4.1 The TH Sarabun PSK font type at the size of 16 pt. is to be used throughout for Thai version and the Times New Roman font type at the size of 12 pt. employing a double-spaced for English version. The text is on A4 size standard and leaving 1.5-inch top margin, 1-inch bottom margin, and 1-inch left-right margins. Page numbers should consecutively be used throughout at the top right side of the paper. The manuscript is maximum of 20 pages including figures and tables.

4.2 Title needs in both Thai and English typed at the center.

4.3 The author details, such as academic position, major, faculty, affiliate of every co-author or supervisor, are consecutive; begin with the main author and follow by other co-authors under the title; at the center.; and end with the email.

4.4 Abstract is required in both Thai and English and should not exceed no longer than 500 words.

4.5 Keywords are required approximately 3-5 keywords.

4.6 Order of heading, the biggest heading is organized at a left-align margin; subheadings are listed in a 3-5-letter spaced after the heading and other subheadings are listed consecutively at the same point. Other headings should be typed in a 0.5-line space.

4.7 Use of numbers, abbreviations, and parentheses has to be typed in Arabic numerals; used universally (the full form is identified at first); and started with a capital letter of each word, respectively.

Research article should be organized to include the following:

- 1) Abstract
- 2) Introduction; identifying the significance of research problem
- 3) Research Objectives
- 4) Literature Review
- 5) Conceptual Framework
- 6) Research Methodology; identifying research plan of obtaining samples and sample size, instruments used, data collection, and data analysis
- 7) Results: providing based on research objectives respectively in table or chart format
- 8) Discussion; providing as the essay to identify the relationship of results, conceptual framework, and previous studies; should not be explained in item, but indicated the connection of all variables
- 9) New knowledge from research. Explain new knowledge gained from research that can be developed further.
- 10) Suggestion; stating the important conclusion, implication, and future research
- 11) References; requiring as in the footnotes in both Thai and English.

Special Article, Academic Article, should be organized to include the following:

- 1) Abstract
- 2) Introduction
- 3) Content; presenting important points consecutively with conceptual framework result of the paper
- 4) New Knowledge
- 5) Conclusion
- 6) References

5. เอกสารอ้างอิง (References)

ให้ใช้รูปแบบ APA (6th Edition) เป็นมาตรฐาน โดยสามารถตัวอย่างวิธีการเขียน เอกสารอ้างอิง ที่ถูกต้องเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์ของ APA <http://www.apastyle.org>

5.1 การอ้างอิงในเนื้อหาบทความ

สำหรับการอ้างอิงเอกสารในบทความนั้นใช้ระบบ APA ให้ใช้ระบบตัวอักษรโดยใช้ วงเล็บ เปิด-ปิด และระบุชื่อ-นามสกุล ของผู้เขียน ปี พ.ศ. และเลขหน้า ของเอกสารที่นำมาอ้างอิงกำกับท้ายเนื้อความที่ได้ อ้างอิง เอกสารที่อ้างอิงในบทความจะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ และผู้เขียน บทความต้องรับผิดชอบถึงความถูกต้องของเอกสารที่นำมาอ้างอิงทั้งหมด การอ้างอิงเป็นภาษาไทยหรือ ภาษาอังกฤษ โดยรูปแบบของการอ้างอิงเอกสาร มีดังนี้

1. หากชื่อผู้แต่งอยู่หน้าข้อความที่อ้างถึงให้ใช้ชื่อผู้แต่ง (ปีที่พิมพ์ : เลขหน้า) เช่น ถาวร ประติติใจ (2545) หรือ Robbins, Stephen P., (1998)

2. หากชื่อผู้แต่งอยู่ท้ายข้อความที่อ้างถึง ให้ใช้ (ชื่อผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์ : เลขหน้า) เช่น

1) กรณีผู้แต่ง 1 คน ให้เขียนเป็น (ชื่อผู้เขียน, ปีที่พิมพ์) เช่น (ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์, 2548) หรือ (Oakland, J, 2000)

2) กรณีผู้แต่ง 2 คน ให้เขียนเป็น (ชื่อที่ 1 และชื่อที่ 2, ปีที่พิมพ์) เช่น (ปฏิมากร ทองเพชร และ แสงทอง งามดี, 2560) หรือ (Chandler,Ralph C. and Plano Jack C, 1982 : 3)

3) กรณีผู้แต่งมากกว่า 3 คนขึ้นไป ครั้งแรกให้เขียนชื่อผู้เขียนทั้งหมด และครั้งต่อไปให้เขียนเป็น คณะ เช่น (ชื่อผู้เขียนคนที่ 1 และคณะ, ปีที่พิมพ์) เช่น (สมศักดิ์ ประสิทธิ์ชัย และคณะ, 2561) หรือ (Argyris et al.,1972)

4) การอ้างอิงท้ายบทความ ให้ใช้รูปแบบ APA เวอร์ชัน 6 ดังตัวอย่างนี้ (<http://www.apastyle.org>)

1) หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. (ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์. เช่น

1.1) ชาญวิทย์ เกษตรศิริ. (2543). 2475 การปฏิวัติสยาม. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.

1.2) Simon, Herbert A. (1976). *Administrative Behavior*. (3rd ed.). New York: The Free Press.

2) บทความในวารสาร

ชื่อผู้เขียนบทความ. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่ (ฉบับที่), เลขหน้าที่ ปรากฏบทความในวารสาร. เช่น

2.1) ฉลอง พัฒนา. (2556). การสร้างฐานความรู้ในการบริหารจัดการชุมชน. *วารสารปกครองท้องถิ่น*, 1(1), 52-67.

2.2) Jurkovich, R (1974). A Core Typology of Organization Environments. *Administrative Science Quarterly*, 19 (2), 380-394.

3) วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์/สารนิพนธ์/รายงานการวิจัย

ชื่อผู้วิจัย. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ระดับของงาน. หน่วยงานที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัย

3.1 สมพร เกษตรศิริ (2550). *การบริหารจัดการองค์กรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น. วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

3.2 Jaffee, D. (2001). *The Development on New Generation of Thai Farmers to Propel Thai Economy*. Research Report. College : Thepsatri Rajabhat University.

4) แหล่งข้อมูลจากเว็บไซต์

ชื่อผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ วัน เดือน ปี. แหล่งที่มา : Url

เช่น

พีรพล หาญพิชัยยุทธ. (2553). การขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 7 กันยายน 2555. แหล่งที่มา <http://www.buddhismth.com/index.hp?y>.

BBC New. (2016). Etnical Alzheimers or Social Advocates solution. *Online*. Retrieved May 3, 2017. from : <http://www.bbc.com/2016/ WORLD>

5) รายงานการประชุมหรือสัมมนาทางวิชาการ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ชื่อเอกสารรวมเรื่องรายงานการประชุม. วัน เดือน ปี. สถานที่จัด. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

เช่น สมาน นิตดาทอง. (2550). การพัฒนาการเรียนรู้แห่งศาสตร์ทางการจัดการ. *เอกสารประกอบการประชุมการประสานงานชุมชน*. 25 พฤศจิกายน 2550. โรงแรมณานิมิตร. กรุงเทพมหานคร: พิสูจน์การพิมพ์.

Natthabhan, S. (2000). The Beauty of Women in Theravada Philosophy. *Nebraska Symposium on Motivation : voll. 38. Perspectives on Motivation*. 18 July 2000. Lincoln. USA: University of Nebraska Press.

6) พจนานุกรม

ชื่อหนังสือ. (ปีที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

เช่น พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2525). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานราชบัณฑิตยสถาน.

Shoter Oxford English dictionary. (2002). New York: Oxford University Press.

5. In-text Citation

In-text citation system, APA style, is used in this manuscript systemized by authors last name(s), year of publication, and page numbers of the paper at before or after of the cited text as follows:

1. As the name author–date system implies, the in-text citation includes the author and date with the author names in running text and year of publication in parentheses. For instance: Research by **Chester L, (1938)** supported...

2. As the name author–date system implies, the in-text citation includes the author and year of publication inside parentheses. For instance:

2.1 In case the author has only one cited author, it must be **(Borel, 2016)**.

2.2 In case the author has two cited authors, it must be used an ampersand (&) between names for a work with two authors: **(Grazer and Fishman, 2015)**.

2.3 In case the author has 3 or more cited authors, it must be used an ampersand (&) before the last author: **(Argyris et al., 1972)**.

Reference Writing

At the end of the pieces of the article, you, as the author, need a list of materials that you have used or referred to followed by APA style as follows:

1. Book

Author(s). (Year of publication). *Title*. (Edition). Place of Publication: Press' Name.
Simon, Herbert A. (1976). *Administrative Behavior*. (3rd ed.). New York: The Free Press.

2. Journal Article

Author(s). (Year of publication). *Title*. *Name of the Journal*, Year (Volume), Article Page (p.) Number (first page-last page).

Jurkovich, R. (1974). A Core Typology of Organization Environments. *Administrative Science Quarterly*, 19 (2), 380-394.

3.Dissertation/Thesis/Thematic Paper/Research Report

Author(s). (Year of publication). *Title*. Level of the Writing Piece. Affiliate: University name.

Jaffee,D. (2001). *The Development on New Generation of Thai Farmers to Propel Thai Economy* . Research Report. College : Thepsatri Rajabhat University.

4.Website

Author(s). (Year of publication). *Title*. *Online*. accessed Year Month Date. Available from: URL.

BBC New. (2016). Etnical Alzheimers or Social Advocates solution. *Online*. Retrieved May 3, 2017. from : <http://www.bbc.com/2016/ WORLD>

5.Proceeding

Author(s). (Year of publication). *Title*. *Conference Title*. Date Month Year of the Conference. Venue. Place of Publication: Press' Name.

Natthabhan, S. (2000). The Besuty of Wonmen in Theravada Philosopy. *Nebraska Symposium on Motivation : voll. 38. Perspectives on Motivation*. 18 July 2000. Lincoln. USA: University of Nebraska Prees.

6.Dictionary

Name of the Dictionary Book. (Year of publication). Place of Publication: Press' Name. *Shoter Oxford English dictionary*. (2002). New York: Oxford University Press.

6. ส่วนภาพประกอบ (Figure) และส่วนตาราง (Table)

ภาพประกอบและตารางควรมีเท่าที่จำเป็น โดยพิมพ์หน้าละ 1 ภาพ หรือ 1 ตาราง สำหรับคำบรรยายภาพและตารางให้พิมพ์เหนือภาพหรือตาราง ส่วนคำอธิบายเพิ่มเติมให้ใส่ใต้ภาพหรือตาราง

6. Illustration section (Figure) and table section (Table)

Illustrations and tables should be as sparse as necessary. Print 1 image or 1 table per page. For captions and tables, type them above the image or table. As for additional explanation, put it under the picture or table.

7. ลิขสิทธิ์

เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายลิขสิทธิ์ ผู้เขียนทุกท่านต้องลงลายมือชื่อในแบบฟอร์มใบมอบลิขสิทธิ์บทความให้แก่วารสาร พร้อมกับบทความต้นฉบับที่ได้แก้ไขครั้งสุดท้าย นอกจากนี้ ผู้เขียนทุกท่านต้องยืนยันว่าบทความต้นฉบับที่ส่งมาตีพิมพ์นั้น ได้ส่งมาตีพิมพ์เฉพาะใน **Journal of Sustainable Social Development** เพียงแห่งเดียวเท่านั้น หากมีการใช้ภาพหรือตารางของผู้เขียนอื่นที่ปรากฏในสิ่งตีพิมพ์อื่นมาแล้ว ผู้เขียนต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน พร้อมทั้งแสดงหนังสือที่ได้รับการยินยอมต่อบรรณาธิการ ก่อนที่บทความจะได้รับการตีพิมพ์ ทั้งนี้หากผู้เขียนไม่ปฏิบัติตามฐานข้อมูลดังกล่าวให้ผู้เขียนรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว วารสารจะไม่รับผิดชอบทุกกรณี

7. Copyright

To comply with copyright law All authors must sign the form granting copyright to the journal. together with the final edited version of the original article. In addition, all authors must confirm that the original article submitted for publication is It has been submitted for publication only in the Journal of Sustainable Social Development. If another author's image or table has been used in another publication, The author must first request permission from the copyright owner. along with showing the book that has been approved to the editor Before the article is published However, if the author does not comply with the said database, the author is solely responsible. The journal is not responsible in all cases.

หนังสือรับรอง

ก่อนตีพิมพ์บทความใน Journal of Sustainable Social Development

เรียน บรรณาธิการ Journal of Sustainable Social Development

ตามที่ ข้าพเจ้า.....
ได้ส่งบทความเรื่อง.....
.....
.....
.....

เพื่อตีพิมพ์ใน Journal of Sustainable Social Development

ทั้งนี้ ข้าพเจ้าและผู้เขียนร่วม ขอรับรองว่า บทความที่เสนอมานี้ (ถ้ามี) นี้ยังไม่เคยได้รับการตีพิมพ์หรือไม่ได้อยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารหรือแหล่งตีพิมพ์อื่นใด หรือได้รับการตอบรับให้ตีพิมพ์ในวารสารฉบับอื่น ข้าพเจ้าและผู้เขียนร่วมยอมรับหลักเกณฑ์การพิจารณาต้นฉบับ ทั้งยินยอมให้กองบรรณาธิการมีสิทธิพิจารณาและตรวจแก้ต้นฉบับได้ตามที่เห็นสมควร พร้อมนี้ขอมอบลิขสิทธิ์บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ให้แก่ **บริษัท เป็นเลิศ 1990 จำกัด** หากมีการฟ้องร้องเรื่องการละเมิดลิขสิทธิ์เกี่ยวกับภาพ กราฟ ข้อความส่วนใดส่วนหนึ่ง และหรือข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความ ข้าพเจ้าและผู้เขียนร่วม/ยินยอมรับผิดชอบแต่เพียงฝ่ายเดียว

หาก กองบรรณาธิการ Journal of Sustainable Social Development ตรวจพบว่าคำรับรองดังกล่าวไม่เป็นความจริง กองบรรณาธิการ Journal of Sustainable Social Development มีสิทธิยกเลิกบทความของผู้นิพนธ์ออกจาก Journal of Sustainable Social Development ได้ทันทีโดยไม่ต้องแจ้งให้ผู้นิพนธ์ทราบล่วงหน้า และผู้นิพนธ์ทุกท่านขอรับรองและยินยอมปฏิบัติตามข้อตกลงดังกล่าว พร้อมทั้งลงนามรับรองไว้ที่ข้างท้ายของหนังสือรับรองฉบับนี้

ลงนามผู้เขียนหลัก (ชื่อที่ 1)

ลงนามผู้เขียนร่วม (ชื่อที่ 2)

.....
(.....)

.....
(.....)

ข้อมูลติดต่อ (เฉพาะผู้เขียนหลัก)

Facebook :

ID : Line

E : mail

เบอร์โทร

หมายเหตุ: ให้ผู้เขียนหลักและผู้เขียนร่วมลงนามให้ครบทุกท่าน หากมีผู้เขียนมากกว่า ท่าน สามารถเพิ่มเติมรายชื่อผู้ลงนาม 2
ข้างท้ายได้ตามจำนวนผู้เขียนบทความทั้งหมด

Certification Letter
Before Submission to Journal of Sustainable Social Development

Dear The Editor of Journal of Sustainable Social Development

As I am

has submitted the paper entitled

.....
.....
.....

for publication in Journal of Sustainable Social Development

With this occasion, I and the team certify that this submitted paper has it has not been previously published in nor simultaneously submitted to other journals. We agree to all regulations of the original paper. We consent that the right for consideration, any incorrect, incomplete, or false statement of this paper furnished by me and the team will be considered as just cause for rejection of this application or dismissal from the editorial team. Herewith, the editorial team is authorized for the published paper with full authority to Department of Journal of Sustainable Social Development. In case it is an unexpected situation of any accusations about picture, graph, message, and or opinion in this paper, we consent to be solely responsible for all cases.

If the editorial team of Journal of Sustainable Social Development has found that some evidences are inaccurate and unauthentic, the editorial team is authorized to negate the submitted paper immediately without any notice in advance. The author certifies and consents such agreement with the signature at the bottom of this certification letter.

Main Author Sign (1st Name)

Co-author Sign (2nd Name)

.....
(.....)

.....
(.....)

Contact (Main Author)

Facebook:

LINE ID:

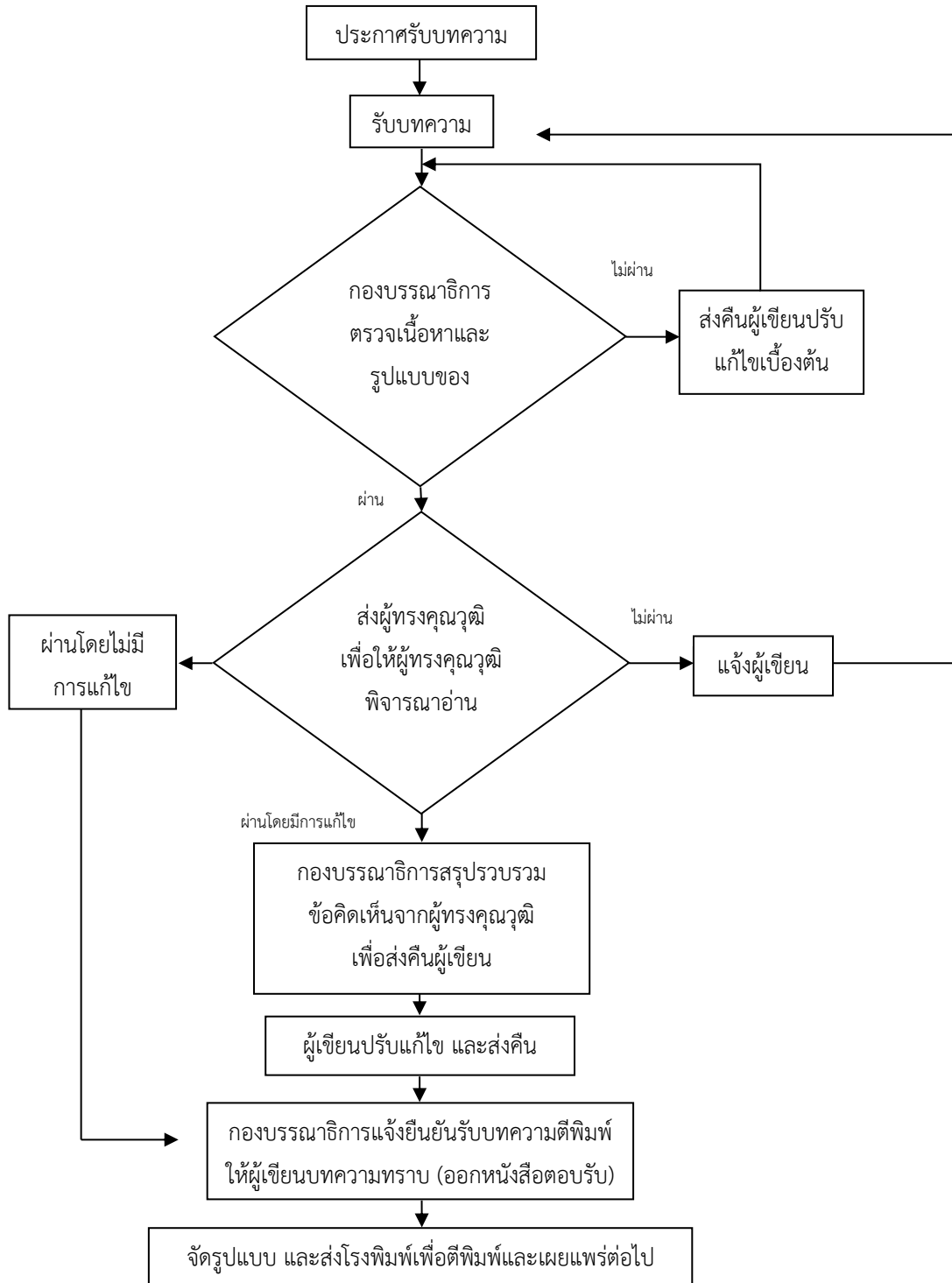
E-mail:

Tel.:

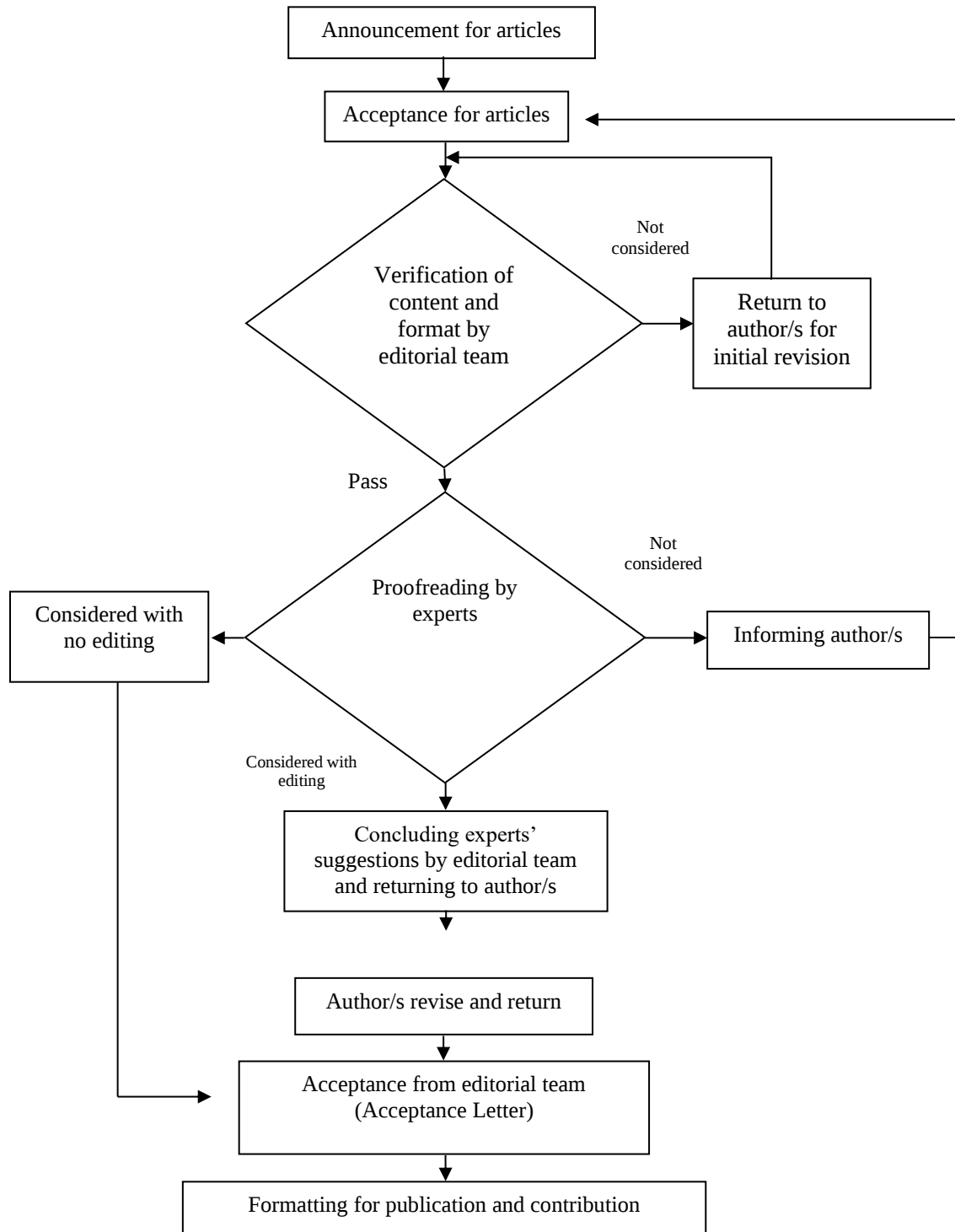
Note: both main and co-author are required to sign; supposing there are more authors, you can add more under the 2nd name of co-author

รูปแบบการตีพิมพ์

Journal of Sustainable Social Development

Publication Format of Journal of Sustainable Social Development

ตัวอย่างการจัดพิมพ์บทความ

	↑		ระบุหมายเลขไว้ด้านบนขวา (16 pt)
	1. นิ้ว		
← 1 นิ้ว	ชื่อบทความภาษาไทย (20 pt) Articles English (14 pt)	→ 1 นิ้ว	
	ชื่อ - นามสกุล ผู้เขียนบทความ (16 pt) หน่วยงานต้นสังกัด (16 pt) Name - Surname of Article author (12 pt) Agency (12 pt) E-mail (12 pt) *****		
	บทคัดย่อ (18 pt) (16 pt ไม่เกิน 350 คำ)		
	คำสำคัญ : 3-5 คำ (16 pt) Abstract (14 pt) (12 pt ไม่เกิน 350 คำ).....		
	Keywords : 3-5 words (12 pt) บทนำ (18 pt) (16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....		
	เนื้อหาแต่ละประเด็น ตามแบบบทความวิชาการ/วิจัยและอื่นๆ (18 pt) (16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....		
	สรุป (18 pt) (16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....		
	เอกสารอ้างอิง (18 pt) (16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....		
	↓		
	1 นิ้ว		

Example of publishing an article

1 Inch	↑ 1. Inch	1 Inch
←	Articles English (14 pt)	→
	Name - Surname of Article author (12 pt)	
	Agency (12 pt)	
	E-mail (12 pt)	

Abstract (14 pt)		
(12 pt 500 word).....		
.....		
Keywords : 3-5 words (12 pt)		
Introduction (14 pt)		
(12 pt) Show the main content that needs to be presented in sequence.....		
.....		
Content of each issue According to the academic/research article format (14 pt)		
(12 pt) Show the main content that needs to be presented in sequence.....		
.....		
Conclusion (14 pt)		
(12 pt) Show the main content that needs to be presented in sequence.....		
.....		
References (14 pt)		
(12 pt) Show the main content that needs to be presented in sequence.....		
.....		
	↓ 1 Inch	

จริยธรรมการตีพิมพ์

บทบาทและหน้าที่ของผู้เขียนบทความ

1. ผู้เขียนจะต้องไม่ส่งบทความที่เคยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่ไหนมาก่อน และไม่ส่งต้นฉบับบทความซ้ำซ้อนกับวารสารอื่น ๆ
2. ผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย เคารพผลงานของบุคคลอื่น จะต้องไม่คัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง
3. ผู้เขียนจะต้องดำเนินการจัดทำจัดทำต้นฉบับบทความตามกติกาของวารสาร และปฏิบัติตามคำแนะนำสำหรับผู้เขียนอย่างเคร่งครัด
4. ผู้เขียนที่มีชื่อในบทความทุกคน จะต้องเป็นผู้มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความ หรือมีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัย
5. ผู้เขียนจะต้องอ้างอิงผลงาน ภาพ หรือตาราง หากมีการนำมาใช้ในบทความของตนเอง โดยให้ระบุ “ที่มา” เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ (หากมีการฟ้องร้องจะเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนแต่เพียงผู้เดียว)
6. ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการเอกสารอ้างอิง และควรอ้างอิงเอกสารเท่าที่จำเป็นอย่างเหมาะสม ไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่มากเกินไป และต้องมีความสัมพันธ์ทั้งในเนื้อหา และท้ายเล่ม
7. ผู้เขียนจะต้องแก้ไขบทความตามผลประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิและกองบรรณาธิการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด
8. ผู้เขียนจะต้องระบุชื่อแหล่งทุนที่ให้การสนับสนุนในการทำวิจัย (ถ้ามี) และจะต้องระบุผลประโยชน์ทับซ้อน (ถ้ามี)
9. ในบทความผู้เขียนจะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลเท็จ หรือการปลอมแปลง บิดเบือน รวมไปถึงการตกแต่ง หรือ เลือกแสดงข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับข้อสรุป
10. ผู้เขียนจะต้องนำเสนอผลการวิจัยตามข้อมูลที่ได้มา ไม่มีการแสวงหาผลประโยชน์ (สรุปเท็จ หรือการบิดเบือนหรือการเลือกข้อมูล/การค้นหาโดยอคติ)
11. ไม่ควรอ้างอิงถึงบทความที่ถูกเพิกถอนใด ๆ เว้นแต่ข้อความที่อ้างอิงจะอ้างอิงถึงขั้นตอนการยกเลิก ต้องมีคำชี้แจงเพิ่มเติมในการอ้างอิงดังกล่าวว่าเป็น "บทความที่ถูกเพิกถอน"

บทบาทและหน้าที่ของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการจะต้อง กำกับ ควบคุมคุณภาพของบทความ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่ตนรับผิดชอบ และต้องคัดเลือกบทความมาตีพิมพ์หลังจากผ่านกระบวนการประเมินบทความแล้ว โดยพิจารณา

จากความชัดเจน มีความสอดคล้องของเนื้อหา กับนโยบายของวารสารเป็นสำคัญ และจะต้องมีองค์ความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรืองานวิจัย

2. บรรณาธิการจะต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้เขียน และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงเวลาของการประเมินบทความ จะต้องรักษาไว้เป็นความลับ

3. บรรณาธิการจะต้องไม่ตีพิมพ์บทความที่เคยตีพิมพ์ที่อื่นมาแล้ว จะต้องมีการตรวจสอบการคัดลอกผลงานผู้อื่น อย่างจริงจัง และใช้โปรแกรมที่เชื่อถือได้ เพื่อให้แน่ใจว่า บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารไม่มีการคัดลอกผลงานของผู้อื่น และหากตรวจพบ การคัดลอกผลงานของผู้อื่น จะต้องหยุดกระบวนการประเมิน และติดต่อผู้เขียนบทความหลักทันที เพื่อขอคำชี้แจง เพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความนั้น

4. บรรณาธิการจะต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้เขียน และผู้ประเมิน

5. บรรณาธิการต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

6. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้อง และให้ผลที่น่าเชื่อถือ โดยนำผลของการวิจัยมาเป็นตัวชี้ว่า สมควรตีพิมพ์เผยแพร่หรือไม่

7. หากบรรณาธิการตรวจพบว่า บทความมีการลอกเลียนบทความอื่นโดยมิชอบ หรือมีการปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งสมควรถูกถอดถอน แต่ผู้เขียนปฏิเสธที่จะถอนบทความ บรรณาธิการสามารถดำเนินการถอนบทความได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้เขียนซึ่งถือเป็นสิทธิและความรับผิดชอบต่อบทความของบรรณาธิการ

บทบาทและหน้าที่ของผู้ประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินบทความต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาแก่บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความ

2. หลังจากได้รับบทความจากบรรณาธิการวารสาร และผู้ประเมินบทความ ตระหนักว่า ตนเองอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้พิมพ์ที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระได้ ผู้ประเมินบทความควรแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบและปฏิเสธการประเมินบทความนั้นๆ

3. ผู้ประเมินบทความ ควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญของเนื้อหาในบทความที่มีต่อสาขานั้นๆ คุณภาพของการวิเคราะห์ และความเข้มข้นของผลงานหรือระบุผลงานวิจัยที่สำคัญๆ และสอดคล้องกับบทความที่กำลังประเมิน แต่ผู้เขียนบทความไม่ได้อ้างถึง เข้าไปในการประเมินบทความด้วยผู้ประเมินไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ

4. ผู้ประเมินบทความจะต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

5. หากผู้ประเมินบทความพบว่า มีส่วนใดของบทความ ที่มีความเหมือนกัน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่นๆ ต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบ

ประกาศของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) เรื่องการประเมินด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณวารสารวิชาการไทยในฐานข้อมูล TCI วันที่ 24 มิถุนายน 2562

Publication Ethics

Duties of Authors

1. The author has to assure that his/her paper has not been previously published in nor simultaneously submitted to other journals.
2. The author shall not commit any degree of plagiarism in his/her paper.
3. The author shall produce his/her manuscript format in accordance with the ‘guideline to authors’ stated in the journal.
4. The author whose name listed in the paper shall contribute to paper production or research-related procedure.
5. All pictures, figures, or tables appearing in the paper must be cited properly with their source(s) accurately identified. The author(s) shall be solely liable to any legal suit, if any.
6. The author shall verify the accuracy of content and format in both in-text citations and bibliography, no citation(s) shall be made for unread references, and the proper number of citations is preferable
7. The author is required to correct or rework on their paper in due time as assessed and advised by reviewers and the editorial board.
8. The author shall identify the source(s) of research fund (if any) as well as any applicable conflict of interest.
9. Acknowledgment should be stated only after the consent has been secured from the related contributor(s).
10. Findings must be presented in accordance with the acquired data. No exploitation (false summary, or distortion or biased selection of data/finding) shall be committed.
11. No reference shall be made to any revoked article unless the cited statement refers to that in the revocation procedures. A statement must be additionally provided in the said reference as ‘the revoked article’.

Duties of Editors

1. The editor will assess the paper quality for publication and select only those passing through the reviewing process, in which the clarity of and congruence with the journal policy must be prioritized. The selected paper must contain a body of knowledge that reflects valuable perception, and a theoretical framework derived from experiences or textual/research synthesis.

A grounded theory or a conceptual model contributing to further research must be preferably included.

2. No information regarding the paper's author(s) or reviewers shall be revealed to irrelevant parties during the paper reviewing process.

3. The paper published formerly elsewhere must not be accepted by the editor for publication. Plagiarism must be scrutinized seriously by using a credible detecting software. The paper detected as bearing plagiarism must be frozen for further evaluation, the author(s) be contacted, and related explanation be demanded to support the editor's decision to accept or reject the said paper.

4. The editor must bear no conflict of interest with the author(s) nor the reviewer(s).

5. The editor must not claim a partial or all of the submitted paper as his/her own.

6. The editor must consider for publication only the paper conducted with valid methodology and yielding accurate findings, and the quality of which serves as the main indicator for publication.

7. In case the editor detects plagiarism or false data in the submitted paper and hence deciding for revocation with which the author(s) refuse(s) to comply, the editor has thus full rights and responsibility to proceed with the revocation process without the author(s)'s prior consent.

Duties of Reviewer

1. The reviewer must keep confidential of the submitted paper and avoid revealing a partial or all of the information of the said paper to irrelevant parties during the paper reviewing process.

2. Perceiving as having a conflict of interest with the paper's author(s) that may inhibit his/her freedom of expression, the reviewer should notify the editor at once and deny to take part in the reviewing process of the said paper.

3. The reviewer should evaluate the paper that fits with their area of expertise, by assessing the paper's contribution to the discipline, quality of analysis, and intensity of literature review related to the topic of study. Advices should also be provided regarding the literature failed to be included by the author(s), and personal judgments without supportive evidence should not be used as a criterion for paper evaluation.

4. The reviewer must not claim a partial or all of the submitted paper as his/her own.

5. In case the plagiarism is detected, the reviewer must notify the editor at once.

Journal of Sustainable Social Development

บริษัท เป็นเลิศ 1990 จำกัด

555/70 หมู่ 10 ตำบลศิลา อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000

Excellent 1990 Company Limited

555/70 Moo. 10, Sila Subdistrict, Mueang District,
Khon Kaen Province 40000

https://so16.tci-thaijo.org/index.php/J_SSD/index

E-mail: journalssd2024@gmail.com